Sequit^r Rubrice lib^r q̄stionū q̄nti

Liber iste q̄stionū diuidit^r per
i̅terrogaciōes et subdiuidit^r p
q̄stiōes. Habz em̄ xvi i̅ter-
rogaciōes et i qlibz earū videt^r x^r
i̅terrogat^r de certis q̄stionibz ad q̄s ipe
r̄ndet discrete et mirabilit^r ita qd q̄
libz i̅terrogacio cōtinet certū numeru q̄sti-
onū. Postea vō sequit^r earū solu-
ones et r̄nsiōes put i̅ p̄cessu lib^r
latius cōtinetur. Sequit^r

Interrogacio p^a cōtinet q̄nq3 q̄stio
nes q̄ statī sequit^r. Interrogat^r eīm x^r
q̄re deus dedit os hoī si hō nō loq
t^r ea q̄ sibi placet. Quare ds ded^t
hoī oculos si hō nō dz cū eis vidē
q̄ delectant eū. Quare deus ded^t au
res hoī si hō nō dz audiē ea q̄ si
bi placet. Quare deus ded^t ma^s
hoī si hō nō faciat cū ill^s ea q̄
sūt grata sibi. Quare deus dedit pe
des hoī si hō nō debeat ambulare
cū eis s̄cdm̄ desiderium suū. Seq^t

Interrogacio s̄cda cōtinet q̄nq3
q̄stiōes q̄ sequit^r. Interrogat^r em̄
xpc iudex. Ex quo xp̄s amarā
amarā sustinuit penā q̄re ergo
hoc nō dz hō honorabilit^r se h̄re et
i̅ mūdo supbie. Ex quo deus de
dit hoī bona t̄palia cur ergo nō
debeat hō ea q̄ appetit posside^e.
Ex quo deus dedit mēb^a humano
corpi cur ergo nō deat hō ea mo
uē et exercē s̄cdm voluntatē su
am. Cur ds ded^t hoībz legē et
iusticiā n̄ ad vīdictā faciendā.
Ex q^o deus pmisit hoī h̄rē cor
palē q̄etē et reqem q̄re g^o ipē
deus lassitudīez et t̄bulacōez cor
palē ordināuit ut hō ea senciat. Se

Interrogacio tercia cōti Capitulū

net q̄nq3 q̄stiones q̄ sequit^r. Cur
ds dedit hoībz sensus corporeos si nō
s̄cdm sensus carnis moueat^r hoīes
et viuāt. Cur deus ded^t hoībz ciba
ria et alia sustentamēta si hoīes
nō debeāt ea sumē ad saturita
tē et ad satisfaccōnē appetitus carn^l.
Cur ds ded^t hoībz libz arbitriū
si hoīes nō debeāt seq̄ voluntatē
suā pp̄ā. Quare deus ded^t hoībz
et mlierib3 semē cōmixtiōis et nāz
si nō s̄cdz appetitū carnis debeāt
semē effūdē et carnalit^r cōmiscē.
Cur ds ded^t cor et voluntatē hoī si
nō debeat hō diligē qd sap^t delicias
et qd delectabilius ē ad fruēdū

Reuelacio p^a i̅ lib^o q̄stionū facta
dn̄e Brigide a virgīe maria i̅
q̄ i̅format eā virgo maria de q̄nq3 v^tutib3
qs dz h̄rē i̅t^r se et alias quinq3 ex se

Interroga^o q̄rta cōtinz q̄nq3 q̄stiōes
que sequit^r. Cur hō deāt i̅q̄rē sa
piāz dī cū habeat sapiāz mūdi.
Cur deāt hō lugē et plagē cum
gl^a mūdi habūdat sibi. Cur
hō deāt letari a quo i̅ afflictiōe car-
nis sue. Quare hō timē deāt cū
heāt fortitudīez virium corpaliū. Qua
re hō deāt alijs obedīe ex q^o ha
beat voluntatē suā i̅ pp̄ia ptāte sua

Interroga^o quīta cōtinz q̄nq3 q̄sti
ones seq̄ntes. Quare ds creauit v^r
mes q̄ nocē possūt et nō pdesse.
Quare ds creauit feroces bestias q̄
nocē possūt et nocēt hoībz. Cur
ds i̅mittit i̅firmitates i̅ corpibz hoī
nū et corpales dolores. Cur deus
sustinet i̅iq̄tates i̅iq̄z iudicū et
dn̄oz q̄ subditos suos affligūt
et flagellāt q̄si seruos emptīcios.
Cur corpus hoīs t̄bulat^r eciā i̅

pũcto mortis

Reuelacio sc̃da ĩ lib° q̃stio m
ĩ q̃ virgo maria loq̃s b̃te bu
gide dicit ei q̃ q̃ dl'cedinẽ diuina
desideat degustare dz p̃9 amaritu
dinẽ sustinẽ

Interrogac° sex̃ ɔtinet quinq̃ q̃sti
ones seq̃tes Quare alq̃ ĩfantes
pcedũt de ventre m̃ris viuĩ ⁊ ɔsecu
tur9 baptissma Alij vo accepta
aĩa ĩt' viscera m̃ris moiũt̃ Cur hoĩ
iusto ɔtraria m'lta succedũt iniusto
at oĩa st̃ ad votũ Cur pestilencie
⁊ fames accidũt ⁊ alia ĩcomoda
q̃ affligũt corpa Cur mors ex ĩ
puiso venit ita q̃ p̃ iudei cauisse pos
sit Cur de9 patit̃ q̃ hoĩes hñtes
delibcatã irã ⁊ ĩuidiã ɔt̃ alios ad
bella veniunt aĩo vĩ dicãdi

Interrogac° septiã ɔtinet sex q̃sti
ones seq̃tes Cur vile ⁊ pulchr̃
diuit̃ ĩ mũdo Quare hõ nobil'
⁊ pulcher deat odire mũdi pulch̃
tudineẽ cũ sit pulcher ⁊ de nobili
gñe Quare hõ diues nõ deat se
extollẽ sup alios ex quo habũdat
ĩ diuicijs Quare hõ q̃ est ĩ mag̃
hõre nõ debeat se p̃ferre alijs cũ
sit ip̃e hõrabilior alijs Quare hõ
bon9 ⁊ laudabil' nõ deat q̃rere
laudẽ p̃priã Quare hõ q̃ alijs fa
cit bona nõ debeat exigẽ remuneracoẽz
Interrogac° octaua ɔtinet Cap̃ eius Sext̃
quinq̃ q̃stioẽs seq̃tes Cur de9
pmittit q̃ dij males ponãt̃ in
tẽplis et q̃ fiat eis hõr sicut
ei. cũ creatũ ei9 nobilius sit sup
oĩa Cur de9 nõ fuit videri cel'
te gl'ias suã ab hoĩbz existentibz
ĩ hac vita vt ab eis tĩmeãt̃ de
sideret̃ Itẽ cur ĩ hac vita non
videt̃ ab hoĩbz ita nobil' societas

tas ãgelorũ ⁊ scõrũ Itẽ Quare de9
nõ fuit vidĩ ab hoĩbz ĩ hac vita
ĩfiru pces ĩcõpabilit' horribiles
vt ex tiore fugiãt eas hoĩes rec
dẽdo a pctĩs ⁊ v̉tuose viuẽdo.
Cũ demones ĩcõpabilit' sit defor
mes ⁊ horribiles q̃re d9 nõ fecit
q̃ appeãt visibiles hoĩbz vt n9 hõ
eos seq̃ret̃ nec ɔsẽtiret eis

Reuela° tria ĩ q̃ xp̃c loq̃ns
b̃te birgide spõse sue dat
q̃ndã doctrinã silitudinariam de
medico vero curatore et de fal
so medico ĩfectore (⁊ de hoĩe) estimatore
dicens q̃ hõ q̃ recipit seni pecores
si dat eis auxiliũ q̃ materias pec
cãdi et moriat̃ ĩ pctõ de9 exiget
morte aiarũ eorũ de manu illi9 Si
vo recipit eos vt cesset a pctõ et
ĩstruat̃ ab eo ĩ v̉tutibz et isti e
mẽdat̃ p̃ ei9 doctrinã habebũt
ille ⁊ ipi magnũ meritũ a dõ

Interrogacio nona ɔtinet quinq̃
q̃stiones seq̃tes Cur de9 p̃tulit
mariam m̃rẽ suã oĩbz creaturis ĩ
hõre ⁊ exaltat̃ eã sr̃ oẽs ãgelos Cur
de9 dedit ãgel' sp̃m sine carne et
q̃ staret ĩ celesti gaudio. hoĩbz
at dedit vas terrenũ id ẽ corp9 carnis
et sp̃m. et nasci cũ ploratu viuẽ
cũ labore ⁊ moi cũ dolore Cur
d9 dedit hoĩ ĩtellcm rõnabilẽ ⁊
sens9. aĩalibz vitã ⁊ nõ reliq̃s ĩse
sibilibz creaturis Quare de9 non
fecit q̃ eẽt lux ĩ nocte sicut est ĩ die

Reuelacio q̃rta ĩ lib° q̃stio m
ĩ q̃ xp̃c pulchre laudat oĩa
mebra v̉ginis marie m̃ris sue mora
lizãs eciã mebra spũalit' expan
da ea v̉tutibz ⁊ ɔminat eãdẽ
v̉ginẽ dignissimã ẽe reginali corona

Interrogacio decĩa ɔtinet sex

questiones sequentes Cum deus sit incapabilis sole clarior et sit omnipotentissimus pulcherrimus et virtuosissimus quare voluit vestiri et indui tam vili sacco humanitatis nostre Quomodo est quod deus inclusit in se universa et a nullo includitur continetque omnia et a nullo continetur Quare xpus in utero voluit novem mensibus in utero virginis et non statim processit de utero quam conceptus fuit Cum xpus omnia possit et ubique est presens quare statim quam natus est non apparuit gentibus in tanta statura et magnitudine corporis sicut qui pervenit ad annum tricesimum etatis sue Cum xpus de semine abrahe non sit natus secundum carnem quare circumcidi voluit Cum xpus sine peccato conceptus et natus sit quare igitur baptizari voluit

Revelacio quinta in libro questionum in qua xpus loquitur sponse sue beate brigide instruit eam quod non sit sollicita circa curam divitiarum terrenarum et informat eam de paciencia habenda tempore tribulacionis cum virtute perfecte amicicia

Interrogacio Caois et humilitatis undecima continet quinque questiones sequentes Cum xpus sit deus et homo quare non ostendit divitias eternas in hoc mundo ditare suam hominibus sicut et humanitatem ut omnes condidisset in eum Quare non fecit xpus omnia verba sua audiri in unico puncto ne fuisset necesse ea per intervalla temporum ab his predicari Cum xpus stetit in hoc mundo corporaliter quare non fecit omnia opera sua et redempcionem in una hora Quare xpus postquam natus fuit crescebat corporaliter per intervalla temporum et non in uno puncto Quare xpus appropinquante morte sua non ostendit se in potencia divinitatis sue quare cur non ostendit tunc severitatem suam contra inimicos suos qui ipsum dut

Revelacio Consummata sunt omnia sexta in libro questionum in qua xpus loquitur sponse sue beate brigide instruit eam dicens quod in vita spirituali labore et angustia perseverancia et acquiescere cum humilitate consilio seniorum et resistendo viriliter temptacionibus acquiritur ingens meritum et etiam gloria Et ponit exemplum de iacob qui servivit pro rachel Secunda dicit quod quibusdam veniunt fortissime temptaciones in principio conversionis ad vitam spiritualem quibusdam veniunt in medio tempore vite spiritualis et circa finem Et ideo timendum et cum humilitate in virtutibus et labore usque in finem perseverandum est

Interrogacio xii continet quinque questiones sequentes Quare xpus magis voluit nasci de virgine quam de alia muliere non virgine Quare xpus non ostendit hominibus visibili signo quod mater sua erat mater et virgo pura Cum xpus in tantum occultavit gentibus nativitatem suam quod quam paucissimis innotuit hominibus Quare xpus parvulus fugit in egiptum per herodem et cur innocentes pueros occidi permisit Quare xpus permittit se blasphemari et falsa permittit

Revelacio vii Spirituale vestitum in libro questionum in qua xpus loquitur sponse sue beate brigide laudat frequentacionem confessionis ne homo amittat graciam dei quam habet Destin

Revelacio viii in libro questionum in qua xpus loquitur sponse dicens quod homines qui delectantur in carnalibus et terrenis delicijs desideria celestia et caritatem ac memoriam passionis eius et eternitatem iudicium negligentes istorum oracio est quasi sonus collisorum lapidum et placet a spiritu diabolico abhominabiliter tamquam abortivus et immundus

Interrogacio xiii continet De panis mensa continet iiii questiones sequentes Quare ab alijs cito subtrahitur gracia dei et alij diu tolerantur a deo in malicia sua Cur alijs in iuventute a deo tribuitur gracia alij vero in senectute privantur ea Cur aliqui tribulantur valde alij autem sunt qui securi a tribulacione Quare alijs dat deus intelligenciam et ingenium incapabiliter docile et alij sunt sicut azini sine intellectu Cur aliqui nimis indurantur alij vero consolacione misericordie congratulantur Cum ma

lis datur maior prosperitas in mundo quam bonis. Quare unus vocatur a deo in principio alius

Revelacio xa (Quod vocatur circa finem) in libro questionum in qua Christus loquitur sponse sue beate Birgitte ostendit ei qualiter de domo mundi et viciorum est iam excepta et liberata et quod iam est deducta ad habitandum in mansione spiritus sui et ideo monet eam quod conformet se cum eodem spiritu perseverando semper munda.

Interrogacio xiiii continens (Humilitas et devocio) quinque questiones sequentes. Cur animalia paciuntur incommoda cum non habebunt vitam eternam nec utuntur racione. Cur nascuntur omnia cum dolore cum in omni nativitate non sit peccatum. Cur infans portat iniquitatem patris cum non novit peccare. Cur homo contingit frequenter quod non providetur. Et cur malus moritur bona morte sicut et iustus et iustus quandoque mala morte sicut et iniustus. Sequitur

Revelacio xa in libro questionum in qua Christus loquitur sponse monens eam quod non turbetur si verba sua divina in revelacionibus ei data inveniuntur aliquando obscura aliquando dubia et aliquando incerta quod hoc fit ex tribus causis hic assignatis et ex occulta iusticia divina. Consulit tamen quod cum paciencia et timore et perseverancia humilitas semper expectentur eventus et promissiones verborum eius ne propter ingratitudinem incurrere gratiam promissam. Dicit eciam quod multa corporaliter dicuntur que sunt que non corporaliter

Interrogacio xv continens (Spiritualiter perficere) vii questiones sequentes. Quare multa a deo creata sunt que nullius videntur utilitatis. Cur anime manentes in corpore vel de corpore egredientes non videntur oculis corporalibus hominum. Cur amici dei rogantes eum non exaudiuntur a deo in oracionibus suis. Quare multi volentes facere mala non permittuntur a deo. Quare multis non merentibus mala adveniunt eis. Quare quibusdam adheret diuturna [illegible] et semper personis aliis autem minus. Quare hii qui spiritum dei habent

Revelacio xi in libro questionum (Quare incepit) in qua Christus loquitur sponse sue beate Birgitte dicit ei quare et quando incepit ei mittere et infundi ab eo verba divinarum revelacionum in spirituali visione. Et dicit ei quod verba

predictarum revelacionum que in isto libro continentur habent principium istarum quorum virtutes sanant et spiritualiter sanctificant et veram mutatam calefaciunt frigidos et beatos letificant.

Interrogacio xvi (Debiles animas sanat) continens v questiones sequentes. Quomodo intelligenda sunt ista verba euangelii ubi dicit Christus quod hedi ponentur ad sinistram et oves ad dexteram dei. Item cum Christus sit dei filius coequalis patri quare scribitur quod nec ipse Christus nec angeli sciunt horam iudicii. Cum spiritus sanctus locutus sit euangelistis quare tanta est euangeliorum dissonancia. Cum tanta salus sit humano generi tota in carne Christi quare tanto tempore distulit incarnari. Item cum anima hominis sit melior toto mundo quare obiit et semper deus non mittit aliquos et procuratores suos ad intendendum pro ei

Revelacio xii in libro questionum (Credendum animas) in qua Christus loquitur sponse sue beate Birgitte dicit ei quod non debet turbari ex eo quod ipse non statim facit iusticiam super homines magnos peccantes quia ipse sentenciam iusticie sue differt ut sua iusticia in tempore fienda aliis manifestetur. Dicit eciam quod verba sua divina in isto libro revelacionum celestium contenta primo debent esse et usque ad plenam maturitatem fructificare et postea producere effectum suum et virtutem in mundo. Et quod de verbis suis sicut oleum in lampade id est in anima virtuosa quibus intra impinguata et nutriente spiritu sancto eam ardet et splendor mirabili luce faciunt. Sed ubi eciam quod dicta verba revelacionum postquam ascenderet et fructificabunt alibi quam in regno Suecie ubi eadem sponse revelari divinitus inceperunt.

Revelacio xiii in libro questionum in qua de primo loquitur beate Birgitte spiritualiter informans eam de virtute duorum quorumlibet locorum sacrorum que sunt in Ierusalem et Bethleem. Et de gracia quam in recipiunt peregrini visitantes ipsa loca cum humilitate devota et voluntate dicens quod in duobus locis fuit vas clausum et non clausum. Nascebatur leo qui videbatur et non videbatur. Fuit agnus tonsus et non tonsus. Ponebatur serpens qui iacuit et non iacuit ubi eciam fuit aquila que volavit et non volavit. Et exponit omnia ista in figura. Et sequitur exposicio et declaracio predictorum verborum in figura. Explicit tabula libri questionum quinti. Sequitur prologus libri eiusdem

Incipit
liber quintus ce
lestium reuelati
onum xpi ad be
atam brigidam
de regno Sue
cie. Qui liber
questionum me
rito intitulatur
ex eo quod processus
eius per modum
questionum. Ad
quas xpc dns mi
rabiles dat solutiones. Et reue
latus fuit eidem domine miro modo.
sicut ipsa et confessores eius sepe ore
tenus testabantur. Nam semel contigit.
quod cum ipsa dna quadam die equitaret
in equo itinerando ad suum castrum
waestenis. pluribus familiaribus cum ea
equitantibus sociata. tunc illa sic equi
tando per viam. incepit orando ad do
minum erigere mentem suam. Que illi
co rapta fuit in spiritu. et ibat quasi
extra se a sensibus alienata corporis.
in extasi mentalis contemplationis
suspensa. Videbat enim tunc in spiritu
unam scalam fixam in terra. cuius sum
mitas celum tangebat. Et in summi
tate eius videbat in celo dnm ihm
xpm sedentem in throno mira
bili velut iudicem iudicantem. Ad
cuius pedes stabat virgo maria.
In circuitu autem throni erat infinitus
exercitus angelorum. multitudo co
piosa sanctorum. Et in medio eiusdem
scale videbat religiosum quendam
sibi notum adhuc corpore tunc vi
uentem magne litature in sciencia
theologie. plenum quoque dolo et malicia
dyabolica. Qui videbat in gestu
suo impacientissimus et inquietus magis
dyabolus quam humilis religiosus. Vide
bat namque tunc dicta dna cogitaciones
et omnes affectiones cordis intrinsecas
eiusdem religiosi. et quo ipse illas
propalabat xpo iudici in throno se
denti cum gestu inordinato et inquie
tissimo. per modum questionum ut infra
sequitur. Videbat etiam et audiebat
tunc in spiritu ipsa dna brigida. qualiter
xpc iudex ad illas questiones cum
gestu mansuetissimo et honesto si
gillatim et expediose. sapientissime
respondebat. Et qualiter aliquando dna virgo nra
maria aliqua verba eidem dne brigi
de loquebatur. ut seriosius liber iste
inferius declarabit. Postquam autem
in eodem instanti dicta dna habuit
in mente totum istum librum vna cum ea
dem reuelacione. attendere iam ipsa dixit
tum castrum. tunc familiares eius
accipientes frenum equi. ceperunt
eam mouere et quasi excitare ab illo
raptu. Que ad se reuersa nimium
doluit. ex eo quod tunc priuabatur tanta
diuina dulcedine. Qui liber questi
onum ita effectualiter remansit tunc in corde et me
moria eius infixus. ac si in tabula
marmorea totus sculptus fuisset.
Ipsa vero statim scripsit in lingua sua.
quem transtulit confessor eius in lingua
litterali. prout alios libros reuelati
onum transferre solitus.

Visio prima. Erat.
Videbam thronum in celo.
in quo sedebat dns

Incipit liber quintus celestium reue
lacionum qui intitulatur liber questionum

ihesus xpc ut iudex. Ante cuius
pedes sedebat virgo maria. et in
circuitu throni erat exercitus angelo
rum et infinita multitudo sanctorum. Ad
quem iudicem religiosus quidam lra
tus magnus in theologia stans in al
to gradu cuiusdam scale que in terra
fixa erat. cuius summitas celum tan
gebat. impacientissimos et inquietos
habens gestus. qui dolo et malicia
plenus. interrogando dixit. Interroga-
tio prima. habens questiones quinque.

Iudex interrogo te. Tu dedisti michi os. numquid
non debeo loqui placencia? Tu
dedisti michi oculos. numquid non debeo
videre cum eis que me delectant? Tu
dedisti michi aures. numquid non debeo
cum eis audire illa que michi placent?
Tu dedisti michi manus. cur non fa
ciam cum illis quod est michi gratum? Tu
dedisti michi pedes. quare non ambula
bo cum eis secundum desiderium meum?

Responsiones.

Respondit iudex sedens
in throno. cuius gestus erat mansue
ti et honestissimi dicens. Amice
ego dedi tibi os ad loquendum ra
cionabiliter utilia anime et corporis tui
et ea que sunt honoris mei. Secundo.
dedi tibi oculos ut videas ma
la fugienda. et salubria tibi cus
todienda. Tercio dedi tibi aures
ut audias ea que sunt virtutis et ho
nestatis. Quarto dedi tibi manus
ut cum eis facies que sunt necessaria corpori
et que non sunt nociua anime. Quinto.
dedi tibi pedes. ut recedens ab
amore mundi. et ires ad requi
em et amorem anime tue et ad me
creatorem et redemptorem tuum.

Interrogatio secunda habens
quinque questiones.

Item apparuit questiones quinque.
religiosus qui supra in gradu suo.
dicens. O xpe iudex. tu voluntarie
sustinuisti amarissimam penam.
cur propter hoc ego non debeo hono
rabiliter me habere et in mundo superbi
re? Item tu dedisti michi bona temporalia
cur propter hoc non debeo ea que ap
peto possidere? Item cur dedisti michi
membra. si non debeam ea movere et
exercere secundum voluntatem meam?
Item. cur dedisti michi legem et iusticiam.
nisi ad vindictam faciendam? Item tu per
misisti quiete habere. cur lassitudinem
et tribulationem ordinasti ut ea
senciamus? Responsiones. Respondit iu
dex. Amice. superbia hominis ex pa
cientia mea diu tolleratur. ut exaltetur
humilitas. et virtus mea manifestetur.
Et quia superbia non est a me creata
sed a dyabolo inventa. ideo fugien
da est quia ducit ad infernum. Humili
tas vero custodienda est quia ducit ad
celum. quam ego deus docui verbo et
exemplo meo. Item bona temporalia ideo
me (marg.) a data et concessa sunt homini. ut homo
eorum usum habeat racionabiliter. et ut
ea que creata sunt diminuet in terre
acum. scilicet in me dominum creatorem. lau
dando et honorando me de bonis
meis. non autem vivendo secundum deside
rium carnis. Item membra corporis ideo
homini data sunt ut anime ostendat quandam
similitudinem virtutum. et ut starent
ad officium virtutum anime. tamquam eius
instrumenta. Item iusticia et lex ideo
a me instituta est. ut scilicet impleretur
cum superna caritate et compassione.

et ut int hoies unitas et concor
dia firmaret? Ite q dedi hoi ut
requie et corpale quiete possz ha
be hoc fcm ad corroboradu infir
mitate carnis. et ad perpiedum
aie fortitudine et vtute. Sz q ca
ro q̄nq; ipuide isolescit. ideo to
leradē sut tribulacōes et oia illa
q̄ftant p que corrigitur? ¶ Intro
gacio tercia. hns qones quinq;.
Ite appuit i gradu suo religios9 q
sup. dices. O iudex qro a te. Cur
dedisti nobis sensus corporeos. si
no scdm sensu carnis moueami
et viuam9? Ite cur dedisti nob
cibaria et carnis sustetamenta.
scz cibos et alia delectabilia. si no
viua9 ad saturitate scdm carnis
appetitu? Ite cur nobis dedisti
liberu arbitriu. n ut sequam9 volu
tate nram? Ite cur dedisti hoi
bz et mulierib3 seme cōmixtiōis
et natura. si no scdm appetitu
carnis effundat? Ite cur dedis
ti cor ad voluntate. n ut delectatur
qd sapit dulcius. et amet qd de
lectabili9 e ad fruedu? Responsiões.
Rndit iudex. Amice ego dedi
sensu et intelligentia. ad cōsidandu
et imitandu vias vite. et fugien
du vias mortis. Ite cibos et car
nis necia tribui p corporis mode
rata sustentacōe. et ut aie vtute
exercerent fortius et no debilita
ret ex nimia suscepcōe. Ite dedi
hoi liberu arbitriu ea racōe ut
ipe dimitteret ppa volutate ppt
me deu suu. ut ex hoc maius me
ritu cōsequeret. Ite dedi semen
commixtiois ea de causa ut loco et mo
do conveniēti debito. et ut causa iu
sta et racōnabili fructificaret. Ite io
dedi hoi cor. ut i eo me deu suu
q nlq; sit icoprehesibil' cōcludet. et
recogitando i me eet delectacio sua.
¶ Reuelacio pma i libro qstionu
facta dne brigide a vgie maria.
in q informat ea de q̄nq; vtutibz
qs debet hre int se. et alias q̄nq;
Mater loqt. Filia ext se.
oportz te habe q̄nq; ab
int. et q̄nq; ab ext. Po.
ab ext. Os mudu a detractoibz.
aures clausas a vaniloqis. ocu
los pudicos. man9 i bonis opio
sas. et elongare te a scli cōuersacoe.
Ite ab int oportz te habe q̄nq;. scz
dilige deu feruent. desiderare eu
sapient. tribue bona tpalia cu iu
sticia et vera intencoe racionabilit. fu
ge mudu humilit. et pmissa me
a expectare logāanimit et pacient.
¶ Introgacio. iiij. hns qstiões v.
Ite appuit in suo gradu re
ligios9 q sup. dices. O iudex
cur debea inqre sapiam de
cum ego habea sapiam mudi?
Ite cur debea luge et plorare. cu
gaudiu et gla mudi m habudat?
Ite cur letari debea in carnis af
flictioe? Ite cur time debea. cu
virium ppar habea fortitudine?
Ite quare alijs obedia. si volutas
mea e in ppa ptate? Rnsiões.
Rndit iudex. Amice. ois q sapies
e ad mudu. cecus e ad me deum
suu. Et ideo ut acqirat diuina
sapia mea. nece e ut diligent

et humilit' migrat. Ite ois qui habz
hoies mundi et eius gaudiu diuisis a
gitat' curis et inoluit amaritudi
bz ducetibz ad ifernu. Ergo ne
qs a via celi deuiet. necce e solli
citari pie et rogare et plorare. Ite
valde utile e letari i afflictione
et i infirmitate carnis. qz ei qui
habet afflictioes mitus appropi
quat mia mea. et p ea facilius
appropiquat etne vite. Ite ois
quicuqz fortis e. ex me fortis e.
et ego fortior illo. ido ubiqz time
du e ne fortitudo auferat. Item
quicuqz habet liberu arbitriu in
manu sua. time debet et veracit
itellige. q nichil ita facilit' duc'
ad pena etna sicut voluntas p
pa sine ductore. Ido q ppa vo
lutate relinquit in deo suo obe
dies. habebit celu sine pena.

Interrogacio. v. lmis qoes. v.

Ite appuit religioso q s. dices.
O iudex. qre creasti vmes. q
nocere pnt et no pdesse? Ite cur
creasti feroces bestias. q etia
nocet hoibz? Ite cur corpibz i
mittis ifirmitates et dolore?
Ite cur pateris ugitate iniquoz
iuditu. qui subditos affligut et
flagellat qi servos eptitios?
Ite. cur corpus hois tribulat etia
in puncto mortis? Responsiones.

Rndit iudex. Amice ego cre
aui celu et tra deus et iudex. et
oia q in eis sut. s nichil sine cau
sa nec sine spualiu silitudine.
Sicut ei aie scoz assilant an
gelis scis q sut i vita et felici
tate. sic aie iniustoz assilant
demonibz q sut in etna morte.
Ergo qz qsisti cur creaueri ver
mes. rndeo tibi. q ipos creaui
ad ondeda multiplice sapie et
boitatis mee potecia. Na licz
nocere possit. no tn nocet n per
missioe mea et exigete pcto.
ut ho q suo superiori subdi otepn
etia ab infimo tribulari se sic posse
miscat. sciatqz ho se sine me ni
chil ee. cui etia irronabilia ser
uiut et oia stat ad nutu meu.
Ite. cur bestias feroces creaui.
rspodeo. Oia q ego creaui no
solu erat bona. s etia valde bo
na. et aut ad utilitate hois cre
ata sut et pbatione. aut ad uti
litate ceteraru creaturaru. et ut ho
tato humili' seruiat in deo suo quo
felicior e vniuersis. Decipm bes
tie i tpalibz nocet duplici de
causa. Pmo ad correpcione et
ognitione maloz ut ex flagel
lis itelligat hoies mali se debe
obedire in suo superiori. Scdo no
cet etia bonis ad pfectu uirtutu
et purgatione. Et qz ho pecca
do eleuauit se ot me deu suu.
ideo et oia subiecta sibi ot eu
sut eleuata. Ite cur corpi ad
uenit ifirmitas. rndeo. Ex hoc
accidit ad maiore cautela. et
etia ppt incotinencie et supflu
itatis viciu. ut ho addiscat spu
ale moderatia et parciaz p cur
nis refrenatione. Ite qre iniqui
iudices tolerat. hoc e ad alioz
purgatione et ppt mea paciaz

ut sicut aurū purgat igne. sic
ex puror malicia aīe purgat
et erudiunt'. et retrahit a nō faci
endis. Ideo eciā pacior tolēo
hoīes malos. ut spūc dyaboli
sequerēt a fermēto bonor. ut
cupiditas eor ipleat ex occulta
mea dīna iusticia. Itē cur cor
pus pati' penā in morte. ut
tūc q̄ pilla p q̄ peccat hō. p
silia puniat'. Et q̄r delectatio i
ordinata peccat. dignū est ut
plectat' amaritudīe et pena i
ordīata. Ideo hic q̄busdā incipit
mors ī inferno duratura sine
fine. Aliis finit' mors ī purgato
rio. et ichoat leticia sempiterna.

Reuelacio. ij. In q̄ virgo maria
loquēs bte birgide dicit ei. q̄
q̄ dulcedinē diuinā desiderat
degustare. debet prius amaritu
dinē sustinere.

Mater dn̄i
loquit'. Omnis scōrum
dulcedine spūs ha
buit. qui nō prius amaritudi
nē est expertus. Ergo qui dulce
dinē appetit nō refugiat ama

Interrogacio. vj. q̄ões. v. ta.

Itē apparuit i gradu suo q̄ sup.
dicēs O iudex q̄ro a te. Cur
alius infans procedit de utero m̄ris
viuus consecutus baptisma. alius ac
cepta aīa int' viscera m̄ris
moritur? Itē cur hoī iusto contra
ria multa succedūt. iniusto aūt oīa sūt
ad votū? Itē cur pestilencie et
fames accidūt et incomoda que
affligūt corp'? Itē cur mors
ex īprouiso venit. ita q̄ prudent

vari ssie posset? Itē cur parentes
hoīes habētes delibātā vitā et iui
dia ad bella venire cito vindicavi
di? Rn̄dit iudex. Amice. Responsiones.
inquisicio tua nō ē ex caritate. sz
pmissiōe mea. ideo p similitudinē
quādā vbor rndeo tibi. Queris
cur aliq̄s infans morit' int' viscera
matris. alius procedit viuus. Racio ē.
Oīs quippe fortitudo corporis pueri
de patris et m̄ris semīe sumit'.
Sz q̄r qd' conceptū ē propt' aliquam
patris vl' m̄ris īfirmitatē nō ha
bet debitā fortitudinē. ideo cito
morit'. Multaq̄z adueniūt ex neg
ligencia parentū. multa eciā ex di
uina iusticia mea. ut cito ea q̄
iuncta sūt separet. Nec tn̄ propt'
hoc aīa q̄d ad viuificandū corpus
lōgius temp' nō accepit. diuis
simis appropiquat suppliciis. sed
magis mīe in conspectu. Sicut enī
sol irradians domū nō videt'
ut ē ī pulchritudīe sua a respici
entibz celū. sz solūmō radii. sic a
mīe taliū cōmis propt' baptismi
carenciā nō videat faciē meā.
magis tn̄ appropiquat mīe q̄
pene. sz nō sicut electi mei. Item
cur hoī iusto accidūt contraria. respondeo.
Iusticia mea ē. ut vnusq̄sq̄z ius
tus obtineat q̄ petit. Sz non ē
ē iustus. q̄ nō p obediā et profecio
ne iusticie appetit pati contraria.
et q̄ nō facit proximo suo bona ex
caritate diuina. Ideo amici mei
considerātes q̄ ego deus et redeptor
eor feci et pmisi eis. sil' et attē
dētes q̄ in mūdo ē malicia. libē

tius ad honorē mei ꝛ salutē pp̄
ā ꝛ pc̄m cauēdū petiit magis
ꝯtria mūdi ꝓpt' cautelā. q̄ ꝓspa.
Ideo et ego pmitto eis fieri tri
bulacōes. quoꝝ aliq̄ ꝛ simin⁹ pa
ciēt' sufferūt. ego tn̄ nō sine cau
sa pmitto fieri. ꝛ i t'bulacōe as
sisto eis. Sicut ei filius cū a mr̄e
careccatiua corrigit. i pueritia
modicū scit m̄ri regr̄ciari. q̄ r̄
pendē nescit q̄ de causa arguit.
s̄ puciens ad ānos discrecōis
regr̄ciat' ei. q̄ p disciplinā ma
tris a p̄uis distractꝰ ē et assuetꝰ
bonis moribꝫ ꝛ disciplinē. sīliter
ego facio eleccis meis. Ipi ei q̄ volū
tatē suā ꝯmittūt m̄i. et me sup ō
nia diligūt ideo t'bulat'. ad tempꝰ
et licꝫ i p̄senti nō intelligūt ple
ne bn̄ficia mea. facio tn̄ qd' expe
dit eis i futuꝝ. Impij v̄o q̄ non
curāt iusticiā nec alijs formidāt
iferre iniuriā. q̄ et trāsitoria pctī.
ꝛ delectabilia t'rena diligūt. ideo
ꝓspant' ex iusticia mea ad tēpꝰ.
et a flagellis sūt liberi. nec pec
cēt āplius si tangerent' ꝯtrijs. At
tn̄ nō oībꝫ malis dant' q̄ cupi
ūt. ut sciat' ptātis mee ēē cui a
liq̄ dare voluero. q̄ iniustis etiā
bona t'buo q̄bus nō merentur.
Itē cur pestilēcie ꝛ fames veni
ūt. rn̄deo. Scptū ē in lege q̄ q̄
furtū fecit. reddat plꝰ q̄ abstu
lerat. Ergo hoīes iniusti dona
mea recipiūt ꝛ abutūt' eis. nec
honor m̄ debitꝰ ab eis ipedit'.
ideo plꝰ exigo t'bulacōis a cor
pe in p̄nti. ut pcat' aīe i futuꝝ.

Nunqꝫ etiā parcēdo corpi pu
nio hoīem i hijs ꝛ p ea q̄ dili
git. ut q̄ noluit me agnoscē
lectꝰ. ꝯgnoscat ꝛ itelligat vel
t'bulatꝰ. Itē cur mors venit sb
ita. rn̄deo. In hō scitꝫ tēpꝰ mor
tis sue. seruiꝫ m̄i ex timore ꝛ pre
dolore deficeret. Ideo ut ex cauta
te hō michi seruiat ꝛ ut semp
sit de corpe sollicitꝰ ꝛ de. me. seruiꝫ.
ideo icerta ē hora exitꝰ oīm.
Et merito. Cū ei hō deserui
it qd' erat ētū ꝛ verū. necesse
fuit ꝛ dignū ut ab icerto affli
geret'. Itē cur pmittā hoīes pro
cedē ad bella ꝯpletā habentes
maliciā. rn̄deo. Ois q̄ volūta
tē pfectā habet nocēdi primo
suo. hic filius ē dyabolo. ei⁹ m̄e
brū ē ꝛ istrumētū. Cui scꝫ dy
abolo faciēn iuriā. si eiꝰ seruiū
siue istrumētū ab eo auferrē.
Ergo sicut ego istrumēto meo
utor ad q̄cūqꝫ m̄i placitū. sic iu
sticia ē. ut dyabolꝰ in eo q̄ vide
ēē mēbrū eiꝰ magis q̄ mem.
opet' ꝛ faciat qd' suū ē. aut ad
pugnacōnē alioꝝ. ā ad pficī
endū maliciā suā. me sic per
mittēte ꝛ pcio exigēte. Interro
gacio. vij. q̄ōes. vi.

Itē apparuit religiosꝰ q̄ s̄ in g̃du suo. dices. O iudex q̄ro a te.
Cur vile et pulchrū dicit' in
mūdo? Itē. cur debeo odire mū
di pulchritudinē. cū sim pulcher
et ex nobili pgenie? Itē q̄re nō
extollā me sup alios. cū sim
dives? Itē cur nō debeā me p

ferre alijs. cũ sim honorabilior?
Itẽ. cũ sim bonꝰ et laudabil'. q̃re
nõ q̃ram laudẽ ꝓpã? Itẽ. si alijs
ſuciã ꝯmoda. q̃re nõ exigã re
muneratione? Responsiões. Rñdit
iudex. Amice vile et pulchrũ
mũdi ẽ q̃i amarũ et dulce. Na
vilitas mũdi q̃si ẽ ꝯceptꝰ mũdi
et eiꝰ adũsitas ẽ q̃i queda a
maritudo pficia iustis ad sa
nitatẽ. Pulchr̃ võ mũdi ẽ ꝓs
ꝑitas eiꝰ. et ipã ẽ q̃i q̃dã suaui
tas blãdies falsa et seduces. Er
go q̃ mũdi fugit pulchritudinẽ.
respnes eiꝰ suauitatẽ. nõ veit
et ad vilitatẽ iferni. nec gus
tabit eiꝰ amaritudinẽ. s; ascẽ
det ad gaudiũ meũ. Ideo ut
fugiat inferni vilitas et acq̃ra
tur celestis suauitas. necariũ
ẽ ut magis post mũdi vilita
tẽ. q̃ꝫ post eiꝰ pulchritudinẽ. Et e
nĩ licz oĩa a me bñ creata sit et
oĩa bona valde. illa tñ maxĩe
cauẽda sũt. q̃ irronabilit' utẽ
tibz donis meis occasione dãp
naciẽ ꝓstare posset. Itẽ cur de
ꝓgenie nõ ẽ gl'andũ. rñdeo. Tu
quidẽ habuisti de pĩe vilissia;
putredinẽ et imũdicia. In visce
ribz võ mĩis fuisti q̃i mortuꝰ
et totꝰ imũdꝰ. Nec i ptate tua fu
it nasci de nobilibz vl' ignobi
libz. s; pietas et bonitas mea
ꝓduxit te i hãc lucẽ. Ergo tu q̃
diceris nobil'. humilia te sub me
deo tuo q̃ disposuit te nasci de no
bilibz et ꝯforma te ꝓrio tuo. q̃
de eadẽ maĩa es. licz ex mea
ꝓuidẽcia tu de excelsa sc̃dm mũ
dũ ꝓcessisti ꝓgenie. ille võ de hu
mili. Tu q̃z nobil' time plꝰ q̃ꝫ ig
nobilis. q̃ q̃nto tu nobilior et
ditior. tãto de te districtior q̃ret'
racio et maiꝰ iudiciũ. q̃ plus accepisti.
Itẽ. cur de diuicijs nõ ẽ supbiẽ
dũ. rñdeo. Diuicie ei mũdi nõ
sũt tue. n̄i q̃ntũ ad neccitatẽ victus
tui et vestitꝰ. Mũdꝰ ei ad hoc
factꝰ ẽ. ut hõ habes sustẽtatio
nẽ corporis sui ꝑ laborẽ et humili
tatẽ redeat ad me dñm suũ.
quẽ iobediẽs factꝰ despexit. et de
me supbiẽdo nõ curauit. Si aũt
tpalia bona tua ẽẽ dicis. dico tibi
ꝓtissio. q̃ tu q̃i violẽt' usurpas
tibi oĩa illa q̃ ult' neccitatẽ tuã
habes. Nã oĩa tpalia bona cõia
ẽẽ debẽt. et ex caritate idigẽtibz
ꝯgua. Tu võ usurpas tibi ad su
ꝑfluitatẽ. q̃d alijs ex ꝯpassiõe ẽẽt
tribuẽdũ. q̃uis et raciõbilit' mlti
mlta habeat p̄ alijs raciõbilit'
habẽtes et discrete distribuẽtes.
Ergo ne q̃uus auariciis i iudi
cio. eo q̃ maiora alijs recepis.
ꝯsultũ ẽ tibi ne supbiẽdo et ꝯgre
gãdo pferas te alijs. Sicut ei de
lectabile ẽ in mũdo habẽ tpalia
p̄ alijs et suphabũdare. sic i iu
dicio terribile ẽ et ult' modũ graue
eciã licita nõ raciõbilit' disposu
isse. Itẽ. cur laus ꝓpa nõ ẽ que
rẽda. rñdeo. Nullus ex se bonꝰ
ẽ n̄i solus ergo deus. et ois q̃cuq;
bonꝰ ex me bonꝰ ẽ. ergo si lau
dẽ tuã q̃ris q̃ nichil es. et nõ lau
dẽ meã cuiꝰ ẽ oẽ donũ pfectũ.

falsa ẽ laus tua et iniuriã facis
in creatori tuo. Ideo sicut ex me
sunt oĩa bona q̃ habes. sic et oĩs
laus ẽ m̃ attribuenda. Et sicut ego
deus tuus tribuo tibi oĩa t̃palia:
vires et sanitate. sciam et discre
tionẽ cogitandi tibi utiliora. et
tpa et vitã. sic de oĩbz si bñ et
ractõbilit' disponis tibi cessa
honorand9 sũ ego. Si aũt male dis
ponis. viciũ ẽ tuũ. et ingratitudo
tua. Itẽ cur p bonis opibz ĩ p̃n
ti nõ ẽ q̃renda tpalis remune
ratio. videro. Nemq̃ bñfacit ali
is ea intencõe q nõ curat retribu
tionẽ hoĩs s3 q̃lẽ voluero ei dare
ego deus. iste habebit maximũ
p̃ p̃mio. etnũ p tpali. Qui vero p
tpali q̃rit eternũ habebit qd' ap
petit. et amittit sempit'nũ. Ido ut
etnũ obtineat p transitorio. uti
li9 ẽ nõ q̃rẽ retributionẽ ab hoĩe.
s3 a me deo. Interrogatio viij. q̃o
Tẽ apparuit religioso q̃si dicẽs. v.
O iudex q̃ro a te. Cur p̃mittis
q dij ponãt' in t̃plis et habẽ
honorẽ sicut turpe. cũ regnũ tuũ
nobili9 sit sup oẽ? Itẽ. cur non
facis videri ab hoĩbz ĩ hac vita
gloriã tuã. ut feruẽtius desidẽ
tur ab eis? Itẽ. cũ sci et ãgeli
tui nobiliores et sanctiores sĩt sr
oẽs creaturãs. cur nõ videt' ab
hoĩbz ĩ hac vita? Itẽ. cũ infer
ni pene sit incõpabilit' horri
biles. cur nõ facis eas videri
ab hoĩbz ĩ hac uita ut fugiãt?
Itẽ. cũ demones ĩcõpabilit' sint
deformes et horribiles. cur nõ

apparẽt visibiles hoĩbz. q̃ tũc nl'
lus eos sequet' nec asentiret ei?
Rñdit iudex. Amice Rñsiões.
ego sũ d's creator oĩm. q̃ nõ ma
iorẽ iniuriã malo facio q̃ bono.
q' ipa iusticia sũ. Ergo iusticia
mea ẽ. q ingressuri celũ obtine
ri debet p stabilẽ fidẽ. et rõna
bilẽ spem et feruẽtẽ caritatẽ.
ita q oẽ qd' ĩ corde pl9 et feruẽ
tius diligit'. hoc cogitat' freq̃
tius et diligẽtius adorat'. Sic
et dij qui ponũt' in t̃plis. li
cet nõ sĩt dij nec creatores. q
nõ ẽ n̄ vn9 sol9 creator sc3 ego
deus p̃r et filius et sp̃s scs. attñ
a possessoribz t̃plorũ et sacerdotibz (vl' hoĩbus)
magis diligũt' q̃ ego. ut p̃spe
rent' in mũdo nõ ut viuant
meciũ. Ideo si ego ãnichilarẽ
ea q̃ hoĩes pl9 q me diligũt.
et me cõt' volũtatẽ eorũ adora
ri p̃mitterẽ. facerẽ utiq3 eis in
iuriã. auferendo eis liberũ arbi
triũ et desideriũ eorũ. Ideo q' ĩ
me nõ habet fidẽ et ĩ eorũ cor
de ẽ aliqd' delectabili9 me. p̃ptea
rõnabilit' p̃mitto. ut qd' diligit
et appetit mẽte. et ope extius
p̃ficiãt. Et q' creaturã pl9 q
me creatorẽ diligũt que ex sui
nis et factis p̃balit' agnoscĩ p̃nt.
si qs uti vellet. Ido q' exceca
ti sũt maledcã est creatũ eorũ.
et maledcã sũt ydola ipoz. et
ipi cõfundẽt'. et diiudicabunt'
ppt' stulticiã suã. et intelligẽt no
lũt q dulcis sũ ego eorũ deus. q
ex caritate feruenti hoĩem cum

et redemi. Itē. cur nō videt gl'ia
mea. vndeo. Gloria mea ief
fabilis ē. et suauitate ⁊ bonita
te iꝑpabil' oibꝫ. Si itaqꝫ gloria
mea sicut ē videt'. corpꝰ hoīs
corruptibile ifirmaret' ⁊ defi
cet. sicut sensꝰ illoꝝ q̄ ī morte gl'iā
meā viderūt. Corpꝰ ēnā p' leti
ciā aīe a labore deficet. et ad ex
ciā corpalia nō sufficet. Cēa igr
sine labore caritatis nō ē ingressꝰ
ī celū. et ut fides habeat p'miū.
et corpꝰ ad labore sit sufficiēs.
ideo gl'ia mea occultat' ad tēpꝰ.
ut ex desiderio ⁊ fide eo felicius
et copiosius ꝓpetuo videat'. Itē
cur sci nō vident' sicut st. vndeo.
Si sci mei vident' apte ⁊ visibilit'
loqrent'. honor eis ipenderet' sicut
m. et tūc fides nō habet meitū
nec fragilitas carnis sufficet ad
videndū eos. Sꝫ nec iusticia mea
vult. ut tāta claritas a tāta fra
gilitate ꝯspiciat'. Ideo sci mei
nō audiūt' nec vident' ut sūt.
q̄tenꝰ oīs honor exhibeat' m.
et ut hō sciat nemine sup' me
eē diligendū. Verūptn̄ si ipsi
q̄nqꝫ apparet nō tn̄ in ea for
ma glorie in q̄ veraciter sūt vi
dent'. Sꝫ ī ea forma occultata
plenitudie v'tutis. ī q̄ videri
absqꝫ p'turbacōe corpalis itellige
tie possūt. Itē cur pene ifermi
nō vident. vndeo. Si pene ifer
ni sicut sūt vident' visibiliter
hō ex tiore (tom) frigesceret. et celestia
ex tiore nō ex amore iquiret.
Et qr nullꝰ debet appetē celeste

gaudiū ex timore pene Sꝫ ex cari
tate diuina. ideo nūc occultant' pene.
Quippe sicut boni ⁊ sci illud ieffa
bile gaudiū ante sepatione corpis
et aīe q̄le sit degustare nequeūt.
sic nec mali penas. Sꝫ sepata
aīa a corpe sentiūt expienciā. q̄
noluerit ꝓbare itelligēcia cū po
tuerūt. Itē cur demones nō apparet
visibiles. vndeo. Si eoꝝ deformitas hor
ribil' videret' ut ē. aīa videns ex ip
so visu ext' sensū fierꝫ. corpꝰ qꝫ to
tū q̄ hoīs tremuli ꝯtremisceret. cor
etiā totū q̄ tiore exinanitū mo
reret'. nec pedes sufficerēt sustētare
mēbra reliq̄. Ideo ut aīa ī suo
sensu stabil' ꝑmaneat. corqꝫ vigilꝫ
ī amore meo. et corpꝰ ad laborā
dū in seruicio meo sufficiat. occul
tat' demonū deformitas. ⁊ ut eoꝝ
restringat' malicia et conatꝰ. ¶

Reuelacio. iiij. In q̄ xp̄c loq̄ns
bt̄e brigide sue spōse dat q̄ndā
doctrinā similitudinariā de medico
vero curatore. ⁊ de falso interfctōre.
et de hoīe estimatore diuēs. q̄r
hō q̄ recipit seu' ꝑctores. si dat
eis auxiliū a' materiā peccādi.
et moriāt' in pctō. deus exiget
morte eoꝝ spūale de manu il
lius. Si vō recipit eos ut cesset
a pctō et istruat' ab eo ī v'tutibꝫ.
et isti emēdant' p' eiꝰ doctrinam.
habebit ille ⁊ ipi magnū meri

Filiꝰ dei loq̄t. tū a deo.
Vbi infirmꝰ ē ī domo.
si ad eū magistralis
medicꝰ igredit'. cicius ex sictꝰ
excionibꝫ ꝓpedit q̄le habet infir

mitate. Medicus sciens igitur infirmi
tatem infirmi. si dat medicamentum
quo mors puenit arguatur tanquam inter
fector. et non est verus medicus. Si vero
aliquis medicus exercet medicinam propter
remunerationem mundi mercedem non
non habebit a me. Si vero propter honorem
et amorem meum eam exercet. teneor
ego ei mercedem reddere. Si vero aliquis
non est magister in medicina. sed secundum es
timationem suam credit illa vel illa
valere infirmo et dat ei pia inten
tione. hic non est arguendus ut interfector
si moritur infirmus. sed ut fatuus et p
sumptuosus. Si vero convalescat infirmus
ex medicina fatui. tunc ille non te
netur habere mercedem magistri sed esti
matoris. quia non dedit medicinam
secundum scientiam sed estimationem. Ecce
quod ista significant dicta tibi. Homines il
li tibi noti sunt spiritualiter infirmi et
inclinati ad superbiam et cupidita
tem. sequentes propriam voluntatem. Si
igitur amicus eorum quem ego comparo me
dico tribuit eis auxilium et consilium
quo in superbia et altitudine excrescat.
et spiritualiter moriatur. utique mortem
eorum exigam de manu ipsius. Et licet
ex propria iniquitate eorum moriantur.
tamen ipse quia ministrator et causa mor
tis eorum est. nequaquam inmunis a pena
erit. Si vero naturali ductus amore
fovet eos exaltando in mundo prop
ter consolationem suam et amorem mun
di. nequaquam mercedem speret a me.
Si vero sicut bonus medicus de eis co
gitat sapienter dicens. Certe infirmi
sunt isti et egent medicina. et ideo
quamvis medicamentum meum videatur

eis amarum tamen et salubre est da
bo eis ne durius moriantur. Ideo et
refrenando eos. dabo eis cibaria
ne deficiant fame. dabo eis ves
tes ut incedant honeste secundum sta
tum suum. tenebo eos sub regimine
meo ut non insolescant. providebo e
tiam eis de aliis necessariis ne ele
ventur superbia et ne presumptione dissol
vantur. aut ne aliis nocendi habe
ant occasionem. Hic talis medicus
magnam habebit mercedem a
me. quia talis correptio placet.
Si vero amicus eorum cogitans secum di
cat sic. dabo eis necessaria. sed nes
cio utrum expedit eis vel non. sed tamen
credo non displicere deo nec obesse
saluti eorum. et tunc moritur ex do
no suo vel excesserit. amicus non
arguitur ut interfector. Verumptamen propter
voluntatem bonam et affectionem piam
qua plus animas eorum diligit. licet amicus
non habebit mercedem plenam. in
firmi tamen habebit levius et cres
cet ad sanitatem. quam si non compa
ret caritas difficilius obtineret.
Attamen necessarium est hic unum consilium.
Nam iuxta vulgare proverbium. animal
de genere nocivo si includitur non no
cet. et inclusum accipiens necessaria non va
lescit. et eque impinguatur sicut
animal quod est in libera potestate. Ergo
quia de illo genere sunt illi quorum sanguis
et corpus querit aliena et eo plus sitit eorum
voluntas quo plus bibit. ideo amicus
eorum non tribuat eis occasionem ex
cedendi. quia incedere cupiunt si appeti
tum extinguere non valet. Interroga
tio. ix. habens questiones. v.

His dictis apparuit reli
giosis qui sup. i gradu
suo dicens. Iudex gro ca
te. Cur tantu videris i eqlis i do
nis et graciis tuis. i eo q maria
matre tua ptulisti oi creature.
et exaltasti ea sup agelos? Ite
cur dedisti agelis spm sine car
ne. et stare i celesti gaudio. hoi
vo dedisti vas terrenu et spm. et
nasci cu ploratu. vivere cu labo
re et mori cu dolore? Ite cur de
disti hoi intellem racioabile et
sensus. aialibz vo racione no de
disti? Ite cur dedisti aialibz vita
et no reliqs isensibilibz creatu
ris? Ite cur no est ita lux i noc
te sicut in die? **Responsiones.**
Rndit iudex. Amice. i diitate
mea oia futura et facieda sicut
et facta. pscita et pcognita sut
ab inicio. Sicut ei prescitus e lapsus
hois ex iusticia dei pmissus sz no
ex deo factus. nec ppt pscietia
dei facieds. sic ab etno pscita e
libacio hois ex mia dei facieda.
Queris igit. cur maria matre
mea ptuli oibz. et p oi creatu
dilexi ea. Hoc ideo e. q i ipa spe
ciale isigne virtutu inventu est.
Sicut ei ubi ignis accedit lignus
plibz cupositis. illud cicius ifla
mat et aburit qd habilius et ef
ficacius e ad cbureudu. sic et in
maria fuit. Cu ei ignis amo
ris divini q in se immutabil et
etnus e. accedi et appare cepit. et
deitas icarnari voluit. nulla
creatu ad huc igne amoris pa

rendu habilior et efficacior erat
q virgo maria. q nulla creatu ta
ta caritate arsit sicut ipa. Et q
uis caritas eius i fine tpm revela
ta et ostsa sit. tn ante pricipiu
mudi pvisa e. et sic i deitate ab
etno pfinitu e. q sicut nullus ei
i caritate inventus e silis. sic et nllus
ei i gra et bndccone esset equalis.
Ite. cur agelo dedi spm sine car
ne. Videlz. In pricipio et an tpa
et secula creaui sps. ut libero ar
bitro stantes scdm volutate mea.
gauderent de bonitate et gla mea.
Quor quida supbietes. de bono
fecerut sibi malu. volutate libe
ra moventes iordinate. Et q nichil
malu erat i natura et creatione. n
inordinatio voluntatis ppe. ideo ce
ciderut. Alii vo elegerut sub me
deo suo i humilitate stare. ideo et p
petua stabilitate meruert. Na
ergo dignu e ut ego deus q sps in
creatus su et oim creator et dns. ha
bea etia sps subtiliores et agilio
res aliis creatis in obseqres. Verz
q no me decuit habe diminucio
ne in exercitu meo ideo creaui
alia creatura scz hoiem loco eo
ru q ceciderut. q libero arbitrio
et bona volutate pmerert eam
de dignitate. qua angeli dese
ruerut. Itaqz si ho habet aiam
et no carne. no pmeri ta subli possit
me bonu. sz nec laborare. Prea
ad obtinendu etnu honore con
iunctu e corp aie. ideo ut auge
ret ei tribulacoes. ut ho expiat
liberu arbitriu et suas ifirmi

tates suas ut nō supbiat. Itē ut de
sidet gl'am ad quā creat9 ē. et ex
soluat obedietiā quā volutarie in
curreat. ideo ex diuina iusticia
addit9 ē ei flebilis igress9 et egss9.
et vita laboriosa. Itē. cur aialia
nō habēt intellectū racōbile sic
hō. vndeo. Oīa q̄cuq3 creata sut
ad utilitatē hois sūt. q̄ ad necitē
ei9 et sustētatione. q̄ ad īforma
tione et correptione. q̄ ad ↄsola
tione et humilatione. Si ergo bru
ta habent intellectū sicut homo
esset utiq3 hoī in tribulatione et po
tius noceret q̄ pdesset. Ideo ut
oīa subiecta sit hoī ppt' que oīa
facta sūt. et oīa ipm timeat ip
se vō neminē n̄ me dnm suū.
ppteā aialibz nō ē dat9 racōbil'
intellect9. Itē. cur īsensibilia nō
habēt vita. vndeo. Oē qd' viuit
motiuū ē. et oē viuēs mouet.
n̄ ipediat aliquo obstaculo. Si
ergo īsensibilia habēnt vitā mo
ueret se potius ↄt' homīe q̄ p eo.
Ideo ut oīa sit hoī in solatium
ppteā supiora scz angeli dati sut
ei ī custodiā. cū q̄bz habet ratio
nē et aīe imortalitatē. Inferiora vō
scz sensibilia et īsensibilia. da
ta sut ei ad utilitatē et ad suste
tatione. eruditione et excitatio
nē. Itē cur oē tēp9 nō ē dies.
vndeo tibi p exeplū. Qi vehi
culo id ē curru subsūt rote. ut
facilius on9 īpositū pmoueat.
et rote posteriores subsequūtur
priores. Silē ē ī spualibz. Nā mū
dus magnū on9 ē. onerās sol

licitudibz et tribulacōibz hoīem.
Nec mirū. qr cū hō locū q̄etis
fastidiuit. iustū erat ut locum
laboris experiret'. Ut ergo hui9
mūdi on9 facilius ab hoīe tole
rari possit. ideo accessit miscdā
diuersitudo et mutacio tēpm scz
dies et nox. estus et frigus ppt'
excitacione et q̄ete hois. Nam
racōbile ē ut ubi ↄtra ↄueni
ut. firmū scz et īfirmū. ↄdescen
dēdū est īfirmo. ut cū forti pos
sit subsistē. alioqn infirmū an
nichilat'. Sic de hoīe ē. q̄uis ip
se de vtute aīe imortalis stare
possit ī ↄteplacōe et labore in
gīt'. tn̄ ex vtute corpis īfirmi
deficet'. Ideo facta ē lux. ut hō
habēs pticipatione cū supioi
bus sciat subsistē laborādo p
die. et remeorādo dulcedinē
etni luīnis qd' amisit. Facta
q̄ ē nox ppt' quietē corpis. ha
bendo volutatē veiendi ad lo
cū. ubi nō ē nox nec labor. sz
dies ppetu9 et gl'a sempitna.

¶ Reuelatio. iiij. In q̄ xp̄c lau
dat plenarie oīa mēbra vgīs
marie et matris sue. morali
zās eadē mēbra spūalit' ↄpa
rādo ea vtutibz. et pnūciat
eadē vgīnē eē dignissimā

Filius reginali cōna.
loquit'. Ego sū cōnat9
rex ī deitate mea. sn̄
pncipio et fine. nec ticiā habz
corona nec finē. signās ptatē
meā q̄ nō habuit pncipium
nec habebit finē. Verūptm

alia corona habui custodita in
me. q quide corona fui ego ipe
deus. Hec aut cona pparata fuit
ei q maxima caritate habere
ad me. Et hac corona dulcissia
mater mea vicisti et traxisti
ad te cu iusticia et caritate. Na
de hoc testioniu phibet angeli
et alij sci. q i te ardentior fuit ca
ritas ad me. et castitas tua pu
rior oibz q placuit m sup oes.
Caput qppe tuu fuit qi auru
fulges et capilli qi radij solis.
Qa tua mudissia vgitas q est
i te qi caput om vtutu. et co
tinetia oim illicitor motuu
placuert et fulserut i aspectu
meo. cu oi humilitate. Ideo mito
vomrs conata regina. sup oia
q creata sut. Regina ppt mu
dicia. conata ppt excellete dig
nitate. Frons tua fuit icopa
bilis albedis. signs vecudia co
scie tue. in q plenitudo e hua
ne scie. et dulcedo diuine sapie
lucz in ea sup oes. Oculi tui fu
erut in aspcu pris mei sic luci
di. q se speculabat in eis. q in
spuali visu tuo et itellectu aie
tue videbat pr oem volutate
tua. q nichil volebas n ipsu.
nichil desidabas n scdm ipsu.
Aures tue fuerut mudissime
et apte tanq fenestre pulchre.
qn ptulit tibi gabriel velle me
um. et qn ego deus factus su in
te mio. Gene tue fuerut de
optio colore. scz albo et rubicu
do. q fama operu tuor lauda

biliu et pulchitudo mor tuorum
placuerut m. qbz cotidie iflama
bar. Ve ex pulchitudie mor tuor
gaudebat ds pr meus. et nuq
aueitit oculos suos a te. et ex
caritate tua oes obtinuerut ca
ritate. Os tuu fuit qi lapas i
tus ardes et luces ab ext. q vba
et affciones tue aie fuerut arde
tes itius dina itelligetia. et ex
tius spledetes ex disposicoe lau
dabili tuor motuu corpaliu. et
ocordatia pulchria tuar vtutu.
Ve mr carissia vbu oris tui
traxit quodamo deitate mea
i te. et feruor diuine dulcedinis
tue. nuq sepabit me a te. q v
ba tua dulcia sut sup mel et fa
uu. Collu tuu e nobilit erectu
et pulcherime eleuatu. q iusti
cia aie plene e erecta ad me.
et scdm velle meu mobilis. qa
nuq iclinata fuit ad aliquod
malu supbie. Sicut eni collu cua
tur cu capite. sic ois itencio et
opatio tua flectit ad volutate
mea. Pectus tuu plenu fuit oi
vtutu suauitate. i tm q no e
bonu i me. qd no sit i te. q tx
isti oe bonu in te ex mor tuor
dulcedie. qn deitati mee placu
it intre ad te. et huanitati mee
habitare tecu et bibe lac ma
millaru tuar. Brachia tua
pulchra fuerut p vera obiam.
et tolantia laboru. Ideo aupa
les manus tue tetauerut hua
nitate mea. et qetus fui inter
brachia tua cu deitate mea.

Venter tuus fuit mu̅dissim⁹ sicut
ebur. et sicut locu̅ ex v̄tuosis la
pidibꝫ sple̅didissi̅q. q꞉ ɔstātia co̅
scientie tue ꝛ fidei nu̅q̄ tepuit. s꞉n̄
in tribulacōe potuit viciari. Hui⁹
itaqꝫ ventris id ē fidei tue ꝑfecte
fuerūt aurū fulgentissim. ī q̄bꝫ
notat fortitudo v̄tutu̅ tuaꝝ ꝛ p̄
dentia tua ꝛ iusticia. et tēpancia
tu̅ ꝑfca ꝑseuera̅tia. q꞉ ip̄e oēs
v̄tutes tue ꝑfecte fuerūt diuina
caritate. Pedes tui ꝑ mu̅dissimi
et loti erant. q̄i pleni herbis odo
riferis. q꞉ spes ꝛ affect⁹ aīe tue
erāt recta ad me deu̅ tuu̅. et odo
rifera ad alioꝝ exe̅plu̅ et imita
tione. Hic itaqꝫ locu̅ ventris tui
ta̅ spūalis q̄ corpalis tm̄ m̄
erat desiderabilis. et tm̄ aīa tu
a m̄ placita. q̄ a su̅mo celo des
cede̅ ad te. ꝛ ī te morari non
abhorrui. y̅mo suauissīe delcat⁹
su̅. Ideo m̄ carissīa co̅na illa
q̄ custodiebat in me. q̄ quide̅ co̅
na su̅ ego deus q̄ debeba̅ incar
nari. nulli debuit iponi n̄ tibi.
q꞉ es vē m̄r et v̄go. Interroga

cōe apparuit tio x̄. hn̄s q̄stioēs. vi.
religiosꝰ q̄ s. in ɔ̄du suo dicēs.
O iudex q̄ro a te. Cu̅ tu sis po
tentissi⁹. pulcherri⁹ et v̄tuosissim⁹.
cur ī deitate tua incōpabiliter
sole clariore supꝑdiuisti tale fac
tu̅. scꝫ tua̅ huanitate? Itē. quō
deitas tua oīa icludit ī se. et a
nullo icludit. ɔtinetqꝫ oīa ꝛ a nl
lo ɔtinet? Itē cur tanto tp̄e iace
voluisti ī utō v̄gis. ꝛ nō statim
pcessisti q̄n ɔcept⁹ eras? Item

tu̅ oīa possis et ubiqꝫ es p̄sens
cur nō statī in tali forma ap
paruisti. sicut tu̅ ad an̄u tre
sim ꝑuenisti? Itē cu̅ de semine
abrahe nō es nat⁹ scd̄m prez.
cur circu̅cidi voluisti? Itē cu̅ sine
pcc̄o ɔcept⁹ ꝛ nat⁹ es. cur bapti
zari voluisti? Responsiones.
Rn̄dit iudex. Amice vndeo t̄
ꝑ exe̅plu̅. Est qdda̅ gen⁹ vinaꝝ
cui⁹ vinu̅ ta̅ forte ē q̄ absqꝫ co̅
tactu hoīs exit de vinis. Cui⁹
tēp⁹ maturitatis attēdēs pos
sessor supponit vas. nec vinum
expectat vas. s꞉ vas vinum.
Si vō plura vasa. q̄d sibi vici
nius ē se īfundit. Hec igit vna
deitas mea q̄ vino diuine cari
tatis sic plena ē q̄ oēs choꝛ a̅
gelorꝝ replet ex ea. et oīa que
cu̅qꝫ su̅t ꝑticipat. s꞉ hō p̄ iobiaz
se ea fecit idignu̅. Cu̅ igit̄ ds
pr̄ meus tp̄e ab etno ꝑuiso os
tede̅ vellet caritate̅ sua̅. misit
vinu̅ suu̅ id ē me filiu̅ suu̅ in
vas q̄d vicini⁹ positu̅ expecta
bat aduētu̅ vini. scꝫ ī uteru̅ v̄
gis q̄ p̄re oī creatu̅ feruētiore̅
ad me habuit caritate̅. Hec ei̅
v̄go tantu̅ diligebat ꝛ desidera
bat me. q̄ nō erat hora ī q̄ nō
q̄rebat me. affectās fieri ācil
la mea. Ideo obtinuit ip̄a vi
nu̅ clem. q̄d q̄de̅ vinu̅ habuit
tria. Primo fortitudine̅. quia
absqꝫ ɔtactu hoīs exiuit. Scd̄o.
pulcherrimu̅ colore̅. q꞉ speciosus
forma descendi a su̅mo celo pur
naturꝰ. Tercio suauitate̅ opti

mā mebriātē suma bndictione.
Hor igit' vinū. sū ego ipē. Ideo ī
grediebar viscera vginea. ut e
go deus īuisibil' fierē visibilis. ut
hō pditꝰ liberaret. Ego qppe bn
potuisse aliā forma assūpsisse.
ꝫ nō fuissꝫ ideo iusticia ñ ut for
ma daret p forma. natā p nā.
modꝰ satisfactiōis scdm modū
culpe. Qs at sapiētū credē vl'
estiare potuissꝫ. q ego deus oī
potēs tantū me humiliare vellē
ut sumerē sactū huanitatis. ñ
illa īexcogitabil' caritas mea fu
isset. q̄ visibilit' volui 9u'sari cū
hōie. Et q vidi vgīnē tā feruē
ti caritate ardē. ideo victa est
mea seueritas et 9usa caritas.
ut meū hō recociliaret. Quid
miraris. Ego deus q̄ sū ipa cari
tas et q̄ nichil odi eoꝝ q̄ feci nō
solū disposui hōi dare dona op
tima. ꝫ ꝫ meipsū in pciū ꝫ pre
miū. ut oēs supbi et dyaboli 9fū
dant. Itē quo deitas mea oīa
9cludit ī se. vndeo. Ego deus sps
sū. q̄ diō ꝫ fīm ē. q̄ pripio. ꝫ oīa
obediūt m. Ego vē sū q̄ do oībꝫ
ēē et viuē. q̄ angꝗ fecerē celū et
tīā ꝫ mōtes ī meipo sū. q̄ sup oīa
et ext' oīa sū. q̄ int' oīa sū. ꝫ in
me sūt oīa ꝫ sine me ē nichil.
Et q sps meus ubi vult spirat.
et cū vult oīa pt. ꝫ oīa scit. oībꝫ
ꝗ spirabꝫ velocior ꝫ agilior ē. ō
nē habēs vtutē. oīaqꝫ pñtia. p
tita ꝫ futā 9spiciēs. Ido sps meꝰ
idē ditas mea mito īcōpichēsibil'
ē. oīa 9phēdēs. Itē cur tanto tpe
iacui ī ventre vgīneo. vndeo. Ego
sū oīs nature 9ditor. et vnicuiqꝫ
natē disposui debitū modū. id est
tēpꝰ ꝫ ordinē nascēdi. Ī igit' ego
9ditor stati ut 9cepꝰ fui pcessisse
ex utō. fecisse 9t' nālē dispositionē.
et tūc huanitatis mee assūptio
fātastica fuissꝫ ꝫ nō vera. Idō vo ergo
lui ego ēē tāto tpe ī utō sicut alij
pueri. Itē. cur nō tāte magnitu
dis stati fui tpe natiuitatis mee
sicut āno tīcesio. vndeo. Ī hoc fecis
sem. oēs admirati fuissēt ꝫ timu
issēt me. sequētes pl' ex tiore et
ppt' visa miracula. q̄ ex caritate.
Et quō tūc īpleta fuisset dicta pphe
taꝝ. q̄ pdixerūt me pueꝝ ponē
dū int' aīalia ī psepio. adorādū
a regibꝫ. et offendū in teplo. pse
quendū ab īimicis. Idō ad ondē
dū huanitate meā ēē verā. et
dicta pphiaꝝ ī me 9pleta. crescebā
mēbris p intualla tpm. q̄ plenitu
dīe sapīe tātꝰ erā ī pncipio natiuitatis
sicut in fine virgīne abrahe se
cundū prem erā tū scdm ma
trē. lꝫ sine pcō. Itaqꝫ legē ī de
itate 9stitui. etiā ī huanitate le
gē sufferre volui. ne īimici me
calūpniarēt. dicētes me pcepis
se q̄ nolui adiplē. Itē cur bapti
zari volui. vndeo. Qīs q̄ viā no
uā 9dē vl' īchoare voluit. nccē
ē ut ipē 9ditor ꝫ īchoator eidē
vie alios pcedat. Itaqꝫ antiquo
pplo data erat qdā via carnal'
scꝫ circūcisio ī signū obie ꝫ pfica
tiōis future. q̄ ī psonis fidelibꝫ
et legē seruātibꝫ. anqꝫ venirꝫ
Itē ad id qd' petis qre circūcisꝰ sū. Rndeo. Ego q̄uis non eram ex

ueritas pmissa. scz ego dei filius
opabar effcm quedā futē grē
et pmissiōis. Veniēte vō ueitate
qz lex nō erat n qi umbra. diffi
nitū ē in etnitate. ut atiqua
veritedēt. careēs effcū suo. Ergo
ut ueritas appareret et umbra vetus
cedēt. mag3 facilior ad celū os
tēdēt. ideo ego deus ꝯ hō sine pec
cato natus. baptizari volui ppter
hūilitatē ꝯ alio2 exēplū. et ut
celū credētib3 apirē. Et i huius
signū cū egorpē baptizatus essē. tūc
apertū fuit. vox pris audita ē. spus
scūs appuit ī colūbe spē. et ego dei
filius ostensus in hoie vō. Ut oēs fi
deles sciāt et credāt. qꝫ pz fidelib3
baptizatis apit celū. spus scūs baptizāte
tizāte. ūtus mee hūilitatis in
elemēto. qm̄ius pris ꝯ mea ꝯ sps
scī una sit opatio et una volūtas.
Sic igit veniēte veritate id ē qn ego
veni in mūdo q ueitas sū. tūc dis
paruit ūbra. ꝯfracta ē testa le
gis ꝯ appuit nucleus. cessit cōn
cisio. ꝯ ꝯfirmatus ē in meipo bap
tismus. quo puulis ꝯ senib3 ape
rit celū. et filij ire fiūt filij grē
et vite etne. **Reuelatio. v.**

In q xps loqns spose istruit eā qꝫ nō sit sollicita circa curā diui ciarū tenena2. et iformat eam de pa ciētia habēda tpe tbulacōis cū ūtute pfecte āichilacōis ꝯ hu

Filia deilo militatis. qr spose dicēs. Atten de tibi diligēt. At illa rn̄dit. Quare? Cui dn̄s ait. Na mūdus mittit ad te qtuor seruos

te volentes decipe. Primus est sollicitudo diuiciarū. Huic cū venit. rn̄de. Diuicie trāsitorie sūt. de qb3 tanto maior reddēda ē racio quo plus habūdāt. idō nō curo de eis. qꝛ nō sequūt posses sorē s3 relinquūt. Scds seruus est. amissio diuicia2 et dāpnū re2 necessariū. Huic rn̄de sic. Qui di uicias dedit ipe ꝯ abstulit ipse nouit qd m̄ expedit. fiat volūtas eius. Tercius seruus ē tbulacio mū di. Huic sic dicito. Bndictus sis tu deus meus q me tbulari pmit tis. p tbulacōes eī ꝯfnosco qa tua sū. qꝛ idō me tbulari pmit tis ī pnti. ne peream ī futo. ppterea tbue m̄ paciam ꝯ fortitudinē sustinēdi. Quartus seruus ē. despectus et obpbria. Huic rn̄de sic. Deus solus bonus ē. ꝯ ipi debet ois honor. Ego at q feci oīa opa vilia et mala nimis. cur m̄ honor? Que magis oī obpbrio digna sū. qꝛ tota vita mea blasphemauit deū. Aut qd valet m̄ honor plus qm̄ obpbriū. n̄ qꝛ exaltat supbiā et minuit hūilitatē. ꝯ obliuis cit deus? Ideo sit oīs laus ꝯ hōr deo. Propterea mīsta stabilit ꝯtra seruos mūdi. et dilige me deū tuū toto corde **Interrogatio. xj.**

Hic appuit **hīns qstiōes. v.** religiosus q s̄. dicēs. O iudex qro a te. Cū deus sis ꝯ hō cur nō ostēdisti deitatē tuā sic et huanitatē. et tūc oēs credi dissēt tibi? Itē. cur nō fecisti au diri oīa vba tua ī uno pūcto.

et cur non fuiss nat̄e ea p̱ intual
la tp̄m p̄ditam? Itē. cur nō fecisti
oīa opa tua ī vna hora? Itē cur
corpꝰ tuū crescebat p̱ intualla tē
poꝝ. et nō in vno pu̇cto? Item
cur appropinquāte morte nō on
disti te ī potēcia deitatis tue. ā
cui nō ostendisti seueritatē tuā
sup̱ inimicos tuos. qn̄ dixisti ꝯsū
mata sūt oīa? Responsiones.
Rndit iudex. O amice rndeo ti
bi ⁊ nō tibi. Tibi aūt rndeo. ut
īnotescāt alijs cogitacōes tui. nō
aūt rndeo tibi. qꝛ nō ad pfcm̄
tuū ondūt ista. ſʒ ad futuꝝ ⁊
p̄ntiū utilitatē ⁊ cautela. No
ei mutare itendis ptinaciā
tuā. ideo nō trāsibis in vitā me
ā a morte tua. qꝛ ī vita tua
odis vitā verā. Veruptn̄ alij
audita vita tua p̄mo morte
tua trāsibūt et volabūt ad vi
tā meā. qꝛ scriptū ē. Oīa scīs
coopabūt̄ in bonū. et nichil
sine causa pmittit deus. Rndeo
ergo tibi. nō sicut ꝗ hūano mō
loquit̄. cū spūalia agūt̄ inter
nos. ſʒ ut ea ꝗ cogitas ⁊ affectas
p̱ silitudies alijs exp̄mat̄. Que
ris ergo cur nō ostēdi deitatē
meā in apto sicut ⁊ hūanitatē.
Racio ē. qꝛ deitas spūalis ē. hu
manitas vō corpalis. Attn̄ deitas ⁊
hūanitas a pricipio ꝯiūctiōis īsepa
biles sūt ⁊ fuerūt. et deitas ī in
creata ē. et oīa quecūqꝫ sūt. in ip
sa ⁊ p̱ ipsa ꝯdita sūt. et ī ipa ē
ōis pfcō ⁊ pulchritudo. Si ergo
tanta pulchritudo ⁊ pfcō ondet̄

insibiliter luciosis oculis. qs vide sus
tinet? Aut quis ip̄m solē materialem
ī claritate sua valēt aspicē. ā quē
nō deficiꝫ visꝰ fulguris ⁊ sonitꝰ
tonitrui? Quāto magis si dn̄s ful
guris et oīm creator ī claritate
videret̄? Ideo duplici de causa nō
ē in apto ondsa deitas mea. Pmo
ꝓpt̄ hūani corpis debilitatē cuiꝰ
substācia ē terea. Scdō ꝓpt̄ diuinā
bonitatē ⁊ eiꝰ imutabilē stabilita
tē. Si ei ego corpalibꝫ oculis onde
rē meā deitatē ꝗ ē īcōpabilit̄ ful
gēcior igne ⁊ sole. facerē ecīā ꝯt̄
meip̄m qui dixi. Nō videbit me
hō ⁊ viuet. Sʒ nec ipi ꝓphe viderūt
me sicut sū in mea deitatis natā.
qꝛ ecīā illi qui audiebāt vocē meā
deitatis et videbāt mōtē fumigā
tē terebant̄ dicētes. Loqr̄ nobis
moyses ⁊ audiemꝰ eū. Idō ego dn̄s
misericors. ut hō meliꝰ itelligeret
me. ondi me illi ī quadā forma ei
sili ~~indie~~ ꝗ videri ⁊ sentiri possꝫ. sʒ
ī hūanitate mea ī ꝗ deitas ē. ſʒ tā
ē velata. ne hō a forma ei dissi
mili terreret̄. Qa ergo in ꝗtū deus
corpalis nō sū nec corpalit̄ effi
giatꝰ. ideo ī hūanitate tolerabiliꝰ
ab hoībꝫ audiri poteā ⁊ videri.
Itē cur oīa vba mea nō fui locutꝰ
in vna hora. rndeo. Sicut matia
lit̄ ꝯsiū corpi ē ut tantū cibi ac
cipiat vna hora quātū multis an
nis ꝯtīnari possꝫ. sic ꝯt̄ diuinā dis
posicionē ē. ut vba mea ꝗ sunt
cibꝫ aīe in vna hora dicēnt̄. Sed
sicut cibꝫ corpalis paulatī sūt̄.
ut masticet̄ ⁊ masticatꝰ ad in

Si ei corpꝰ alicuiꝰ hoīs videt̄ deita
tē liquesceret sicut cera an̄ ignē aīa
qꝫ tāta exultacōe gaudēt. qꝛ corpꝰ
quasi cinis anichilaretur.

teriora traiciat. Sic verba mea non
in una hora sed per intervalla temporum di
cenda erant iuxta intelligenciam perfi
cientium. ut esurientes haberent unde
saciarentur. et saciati ad altiora ex
citarentur. Item cur non omnia opera me
a feci in uno puncto. respondeo. Illorum
qui me in carne videbant. quidam erant qui
michi crediderunt. quidam vero non crede
bant. Ideo hiis qui credebant necesse e
rat ut per intervalla temporum erudire
tur verbis et quanto excitaretur exem
plis. et confirmaretur operibus. Qui vero
non crediderunt iustum fuit ut affec
tum malicie sue ostenderet. et quantum
mea divina iusticia permitteret
toleraret. Si ergo omnia opera me
a fecisse in uno puncto. omnes secuti
me fuissent timore magis quam caritate.
Et quo tunc misterium redemp
tionis humane fuisset impletum. Sicut
ergo in primordiis creacionis mundi
omnia distinctis horis et modis pa
trata sunt. quamvis omnia facienda erant
tunc sine vicissitudine simul in pre
sciencia deitatis mee. sic et in humani
tate mea omnia erant racionabiliter et
distincte facienda ad omnium salutem
et erudicionem. Item cur corpus me
um per numerum annorum crevit et non
in uno puncto. respondeo. Spiritus sanctus
qui est eternaliter in patre et in me filio
ostendit prophetis quod ego in carne ventu
rus facturus essem et passurus.
Ideo placuit deitati ut tale cor
pus assumerem. in quo laborare
possem a mane usque ad vesperam
ab anno in annum usque ad finem mor
tis. Ergo ne verba prophetarum vide

rentur inania. ideo ego filius dei
corpus assumpsi simile ade absque peccato.
in quo similis essem eis quos redemp
turus eram. ut per caritatem mea
homo ausus reduceret. mortuus susci
taret. et venditus redimeret. Item
cur non omnibus ostendi potenciam deita
tis mee. et quod eram verus deus quando
dixi in cruce consumatum. respondeo.
Omnia quecumque erant scripta de me o
portebat quod adimplerentur. et ideo ego
omnia illa complevi usque ad ultimum
punctum. Sed quia eciam multa predicta
erant de resurrectione et ascensione
mea. ideo necesse erat ut eciam illa
haberent effectum. Si igitur in morte
mea ostensa fuisset potencia deita
tis mee. quis fuisset ausus me depo
nere de cruce et sepelire. Denique
parvum michi fuisset descendisse de cru
ce. et stravisse crucifixores. Sed
quo tunc fuisset prophecia. aut ubi tunc
virtus paciencie mee. Quid et si
descendisse de cruce numquid omnes tunc
credidissent. numquid non dixissent
me fecisse arte maligna. Nam
si indignabantur quia suscitavi mor
tuos. sanavi infirmos. maiora
dixissent si descendisse de cruce.
Et ideo ut solveret captivus ego
liber captus sum. ut nocentes salua
rentur. ego innocens steti stabiliter in
cruce. et per stabilitatem mea omnia
instabilia stabilivi. et infirma
confirmavi. Revelacio vi. In
qua Christus loquitur sponse sue instruens eam
dicens quod in vita spirituali labore et
vigorosa perseverancia. et acquiesce
re humilitate consilio seniorum. re

sistendo viriliter temptacionibus acqui
rit regnum mentis et etiam gloria.
Et ponit exemplum de iacob qui ser
vivit pro rachel. nam dicit quod quibus
dam veniunt fortissime temptaciones
in principio conversionis ad vitam spiritua
lem. quibusdam in medio tempore et circa
finem. et ideo timendum est et cum hu
militate in virtutibus et labore usque
in fine perseverandum.

Aliud loquitur. Scriptum est quod
iacob servivit pro ra
chel. et videbantur sibi dies pau
ci pro amoris magnitudine. quia
magnitudo amoris labores al
leviabat. Verum cum iacob crede
bat se assequi desiderabile suum cir
cumventus est. nec tamen adhuc a labo
re destitit. quia amor de difficul
tate non curat. donec assequitur
quod optat. Sic est et in spiritualibus.
Multi enim ut obtineant celestia
laborant viriliter orationibus et la
boribus piis. sed cum ad contemplacionis
quietem pertingere credunt. involuntur tem
ptacionibus. accrescunt tribulaciones. et
ubi se perfectos arbitrabantur. inveniunt
se ex toto imperfectos. Nec mirum. Nam
temptaciones sunt quae hominem probant
et purgant et perficiunt. Ideo quibusdam
accrescunt temptaciones in principiis
conversionis sue ad vitam spiritualem.
et tales perfectius in fine solidantur.
Alii forcius temptantur in medio. et
circa finem. et hii sollicite de seipsis
advertant. et numquam de se presumant.
sed eo forcius laborent. sicut dixit
laban. Consuetudo est inquit loco
nostro ut minores ante maiorem nuptui tradamus. Sic et tu prius accipe. quasi diceret.

Prius exerce laborem. et postea habe
bis regnum (optatum). Ideo filia non mireris.
si etiam in senectute accrescunt tempta
ciones. quia sicut licet vivere. et ita etiam
possibile est temptari. Dyabolus enim num
quam dormit. quia temptacio occasio est per
fectionis. ut homo non presumat. Ecce os
tendo tibi exemplum de duobus. Unus in prin
cipio conversionis sue temptatus est et perstitit.
et perfecit. et assecutus est quod quesivit.
Alius in senectute sua expertus est graves
temptaciones quas parum novit in iuventu
te. quibus sic involutus est. ut omnium priorum
oblivisceretur. Verum quia stetit consilio et
a labore non destitit. licet frigidus factus
tus et tepidus. ideo pervenit ad opta
ta et ad regnum mentis. cognosces
in seipso quod iudicia dei occulta sunt.
et iusta. et nisi fuisset ille temptaciones
difficulter pervenisset ad eterna salutem.

Interrogatio .xii. habens questiones .v.

Iterum arguit religiosus quis sive in quodam
suo statu et dicens. O iudex qui
ro a te. Cur magis nasci vo
luisti de virgine. quam de alia muliere
non virgine? Item cur non ostendisti visi
bile signum. quod ipsa erat mater et virgo
pura? Item cur in tantum occultasti
nativitatem tuam. quod quam paucissimis
innotuit? Item cur fugisti in egiptum
propter herodem et innocentes pueros cur
occidi permisisti? Item cur permittis
te blasphemari. et falsa prevalere
veritati? Responsiones. Respondit iu
dex. O amice. ideo magis nasci vo
lui de virgine quam de femina non virgine.
quia in deo mundissimo omnia decent mun
dissima. Nam natura hominis quod diu ste
tit in ordine creacionis sue. nichil ha

bitur deforme. Preuaricato vero mā
dato accessit statui quedā erubesca
bile. sicut contigit hoībz peccātibz
contra dnm suū temporale. qui etiā de me
bris quibz peccauerūt erubescunt.
Accedēte itaq3 erubescētia preua
ricacōis. mox auctus ē motus inordi
natus. et maxime ī illo mēbro quod
ad maiorē fructū īstitutū fuit.
Qui tamē motus ne ianis eēt a
fructu. dei bonitate cōcessus fuit
ī coniugiū. et per diuini mādati īsti
tutionē concessū ē opus commixtionis
carnalis coniugij. ut natura fructi
ficaret. Verū quia gloriosius ē sup
mādatū se extēdē. adiciēdo ex
caritate quecūq3 bonū quis potuit. ideo
placuit deo illud magis ad opus
suū eligē. quod ad maiorē mūdiciā
et caritatē tendebat. et hoc ē virgi
nitas. quia virtuosius et magnificen
tius ē eē ī igne tribulacōis et nō
ardē. quam sine igne eē et tamē cōnari.
Nunc aūt quia virginitas ē quedam
semita pulcherrima ad celū. coniugi
ū vero quasi via. ideo decuit me dnm
mundissimū ī virgine mundissima gesta
rē. Vt sicut primus homo factus ē de terra
que quodāmodo erat virgo. quia nondū
polluta sanguine. et quia sicut adā et
eua peccauerūt in sanitate naturē.
sic et ego deus volui recipi ī mū
dissimo receptaculo. ut per bonitatē
meā oīa reformaret. Itē. cur
nō ondi apertis signis quod mr me
a erat mater et virgo. respondeo.
Quia misteria incarnacōis mee
īsinuaui prophetis. ut tanto firmius
crederent. quanto longius fuerūt p
dicta. Quia vero mr mea vē ante partū
et post partū erat virgo. sufficiebat
testimoniū ioseph. qui custos et tes
tis virginitatis eius extitit. cuius pu
dicicia etiā si euidentiori mira
culo fuisset ondsa. nullatenus tamē
diffidentiū malicia destitisset a
blasphemia. qui diffidunt virginē
concepisse de deitatis mee potēcia
nō attēdētes quod hoc michi deo est
facilius. quam solē penetrare vitrū.
Verū etiā iusticia deitatis me
e fuit. ut misteriū incarnacōis
diuine abscōderet̄ diabolo et ho
minibz tempore gratie reuelādū. Nunc
aūt dico quod mr mea verē ē mr et vir
go. ut sicut ī plasmacōe ade et
eue mirabilis erat potēcia dei
tatis mee et ī cohabitacōe eorū
delectabilis honestas. sic ī accessiōe
deitatis mee ad virginē mira
bilis bonitas. quia īcomprehēsibilis di
uinitas mea descēdit in vas
clausū absq3 sui violacōe. Fuit
quoque ibi delectabilis cohabitacio in.
quia ego deus īcludebar humani
tate. que vbiq3 erat deitate. Admi
rabilis etiā fuit ibi potēcia. quia
ego deus īcorporalis egrediebar
de vtero corporali salua virginitate.
Ergo quia hoc erat difficile ad cre
dendū. mater vero ē totius humili
tatis amica. ideo placuit ad
tempus pulchritudinē et perfectionē eius
ut et mr haberet aliquod meritū
quo perfectius cōnaret. et deus glo
rificaret̄ apertius in tempore illo. quo pro
missa iplē velle bonis ī miri.
malis aūt ī retribucionem.

Ite cur nō ostendi hoībꝫ natiui
tatē meā . ī ideo . Licꝫ dyabolꝰ a
misit dignitatē ꝯdicōis ꝑme .
nō tn̄ amisit sciam q̄ ei ē ad pro
bacionē bonoꝝ ⁊ ꝯfusionē ꝓpriā .
Vt ergo hūanitas mea crescet
⁊ ad ꝑfinitū tēpꝰ ꝯueniꝫ . ideo ab
scodendū erat misteriū pietatis
mee dyabolo . qr occulte venire
volui ad debellādū dyabolū et
despectꝰ eē statū ꝓpt̄ arrogan
tiā hoim deprimendā . Ipi ꝯpe
riti legis q̄ in libris suis lege
bāt desperexerūt . qr veni humilis .
Et qr supbi erāt . noluerūt au
dire iusticiā verā q̄ ex fide resur
rectionis mee ē . Ideo ꝯfundentur
cū venit filiꝰ ꝑdicōis ī supbia
sua . Si vō venisse potentissimꝰ
et honorabilissimꝰ . quō tūc hu
miliatꝰ fuissꝫ supbꝫ ? Aut nūc su
pbꝫ īgredie celū ? Neq̄q̄ . Veni
ergo humilis ut hō addisceret hu
militatē ⁊ abscōdi me a supbis . qr
nec meā diuinā iusticiā . nec
seipos itelligē voluerūt . Item .
q̄re fugi ī egiptū . ī ideo . Ante
p̄uaricatiōnē mādati vnica vi
a erat ad celū lata ⁊ lucida .
Lata ī virtutū habitatiā . luci
da ī sapia diuina et obia bo
ne volūtatis . Trāsmutata er
go volūtate ichoate sūt due
vie . vna ducebat ad celū . alia
abducebat . Obia duxit ad ce
lū . iobia seduxit . Quia ergo ī
hois arbitrio erat elcīo boni ⁊ ma
li . scꝫ obedire ⁊ nō obedire . io
peccauit . qr aliter voluit q̄ ego

deus volui eū velle . Vt ergo hō
saluaret iustū ⁊ dignū fuit ut a
liq̄s veniꝫ talis q̄ et redimeꝫ ⁊ o
bedienciā ꝑfectā haberet et innocē
ciā . et in quo vellet ostendē posset
ondē caritatē . et q̄ vellet maliciā .
Sꝫ ad redimēdū hoīes nō debuit
mitti āgelꝰ . ꝙ ergo deus gloriā me
ā alteri nō tribuo . Nec inuentꝰ ē hō
q̄ ꝑ seipo possꝫ placare me ⁊ mi
nus ꝑ aliis . ideo ego deus solꝰ ius
tus veni iustificare oēs . Qr ante
ego fugi in egiptū . ī hoc īfirmi
tas hūanitatis mee ondsa ē . ꝓphia
qꝫ ꝯpleta ē . Exēplū eciā dedi fu
turis . qr qn̄qꝫ ꝑsecutio declināda
ē ꝓpt̄ maiorē futurā gloriā dei .
Qr vō nō inueniebar a ꝑsecutori
bus . ꝯsiliū deitatis mee ꝑualuit
hūano . qr pugnare ꝯt̄ dnm̄ nō
ē facile . Qr vō īfantes occisi sūt
signū passiōis mee future erat .
et misteriū vocatoꝝ et caritatis
diuine . Nā licꝫ ipi infantes nō
ꝑhibuerūt m̄ testimoniū voce et
ore ꝑhibuerūt tn̄ morte . sicut
ꝯgruebat īfancie mee . qr pncipium
erat ut ī sanguine īnocētū laus
dei ꝑficeret . Nā licꝫ malicia iusto
rū eos iniuste afflixerit . mea tn̄
ꝑmissio diuina eos nō n̄ iuste ex
posuit ad ondendā maliciā hoi
nū . et deitatis mee icōprehēsi
bile ꝯsiliū et pietatē . Ergo ubi
ī pueris efferbuit iniusta malicia .
ibi iuste suꝑhabūdauit miciā et
gracia . Et ubi lingue defuit cō
fessio ⁊ etas . ibi sāguis effusꝰ ac
cumulabat ꝑfectissimū bonum .

Itē. cur pmitto me blasphema
ri. rndeo. Scptū ē ei q̄ cū dauid
rex declinarz psecutionē filij. q̄
dā ī via maledexit ei. Cūē seē
ui ei9 volētes occidē. ꝓhibuit eos
dauid duplici de causa. Pmo. q̄
spē habuit remsiois. scdo q̄ cōsi
derauit ꝓꝓiā infirmitatē ꝛ pctm.
et fatuitatē maledicētis. deiq; ī
se paciam et bonitatē. Ego sum
dauid ī figura. Iste q̄ppe psequit̄
me tanq̄ seru9 dn̄m p mala o
pera sua. eiciēdo me de regno me
o. id ē de aīa quā creaui. q̄ meū
regnū ē. Deniq; rephendit me
tanq̄ iniustū in iudicio. blasphēat
etiā me q̄ īpaciēs sū. Vez q̄
mitis sū suffero īsipiētiā eorū.
et q̄ iudex sū expecto ꝯūsionē
eoꝝ. usq; ad ultimū pūctū. De
mū q̄ hō credit magis falsita
ti q̄ⁱ vitati. diligēs plus mūdū
q̄ⁱ me deū suū. ideo non mirū
si mal9 tolerat ī malicia sua. q̄a
nec vult īquirē vitatē. nec resi
piscē a malo suo. ¶ Reuelatio.
vij. In q̄ xp̄c loq̄t̄ spōse sue lau
dat frequētationē ꝯfessionis
sue. ne homo amittat grām
dei quā habz.
Filius dei loquit̄. Ubi ignis est
ī domo. necesse ē fora
men quo exeat fum9. ut ī habi
tator ex calore gaudeat. Sic q̄
cūq; spm̄ et grām meā diuīā
tenē desidat. utile ē sibi ꝯfessio
nē ꝯtinuare. p quā egrediat̄
pctī fum9. Nā licz meus diu9 spūs
ī seipso īmutabilis sit. tn̄ a cor
de illo se citius subtrahit. qd̄ humi
tatis ꝯfessio nō custodit. ¶ Re
uelatio. viij. In q̄ xp̄c dicit q̄ ho
mīes q̄ delectāt̄ in carnalibz et
terrenis delicijs. desideria celes
tia et caritatē ac memoriā pas
sionis ei9 ꝛ et̄ni iudicij negligentes.
istoꝝ orō ē q̄ⁱ son9 collisoꝝ la
pidū. et ꝑueniēt̄ ad ꝯspcū dei
abhōiabilit̄. tanq̄ aborti9 et
īmūd9 pann9 menstruate.
Ille cātabat. Eripe me dn̄e
a viro iniquo. Hec vox ē ī
auribz meis. q̄ⁱ son9 duoꝝ
lapidū collisoꝝ. Eius q̄ppe cor.
q̄ⁱ cū tribz vocibz clamat ad me.
Prima dicit. Ego volo habē vo
lūtatē meā ī manu mea. dor
mire ꝛ surgē. et loq̄ placētia.
dabo corpi qd̄ appetit. pecuniā
desidero ī bursa. molliciē vestiū
in dorso. Cū hec ꝛ alia habuero.
reputo feliciora ista oībz alijs
donis ꝛ virtutibz spūalibz aīe. Se
cūda vox ei9 ē ista. Mors non
ē nimis dura. iudiciū nō ē ita
seuerū ut scribit̄. Minat̄ dura
ora ꝓpt̄ cautelā. dant̄ minora
ꝓpt̄ miām. Ideo si habuero vo
lūtatē meā ī pnti. aīa trāseat
ī futuro sicut pt. Tercia vox ē ista.
Deus nō redemisset hoīem n̄ da
re vellet ei celestia. nec fuisset
pass9 n̄ reducē vellz nos ad pa
triā. Aut q̄re pass9 ē. a q̄ⁱs ꝯpu
lit eū pati. Nēpe celestia nō
ītelligo n̄ ex auditu. et utrū
credendū sit scripturis nescio. Un
de si habē posse volūtatē meā

hoc recipem p celesti regno. Et
re talis ē ei9 volūtas. ideo q̄ so
nus lapidū ē vox ei9 ī auribus
meis. Sz o aīce videō tibi ad vo
cē p̄ma. Via tua nō tedit ad ce
lū. nec passio caritatis mee sa
pit tibi. ideo apt9 ē tibi īfern9.
et q̄ diligis īfima et t̄rena. io
vades ad īferiora. Ad sc̄dam
vocē videō tibi. Fili mors erit
tibi dura. iudiciū intolerabile.
et fuga īpossibil' n̄i te emēdes.
Ad t̄ciā vocē dico tibi fr̄. Oīa
opa mea ex caritate feci ut eēs
m̄i filis. et au̇sus redires ad me.
Nūc opa mea sūt mortua ī
te. v̇ba mea onerosa et vīa me
a neglecta. ideo restat tibi sup
pliciū. et societas demonū. q̄a
vertis ad me dorsū. calcas sub
pedib9 signa humilitatis mee. et
nō attēdis q̄lis ī cruce steti an
te et p te. Ego q̄ppe ēplicit' steti
p te. P̄mo sicut hō cui9 oculum
culcell9 penetrauit. sc̄do sicut hō cu
ius cor gladio pforaret. t̄cio. si
cut hō cui9 p dolore īstātis t̄bula
cōis oīa mēbra cōtremiscerent.
Passio q̄ppe mea amarior m̄
erat q̄ⁿ punctura ī oculo. attn̄ e
ā ex caritate patiebar. Dolor
q̄ⁿ m̄ris mee plus mouit cor
meū q̄ⁿ p̄p̄ius. attn̄ eū sustine
bā. Oīa eciā intiora mea et
extiora mea diu et īstāte pas
siōe et dolore tremuerūt. non
tn̄ dimisi ac recessi. Sic igit' ste
ti an̄ te. s tu oīa obliuiscer is
et neglig is et cōtēpnis. ideo sicut

abortiuū et pān9 menstruate pro
icieris. ¶ Interrogacio. xiij. q̄oēs.

Ile apparuit religioso q9 s. vij.
dicēs. O iudex q̄ro a te. Cur
ab alijs cici9 subt̄hit' g̃ra tua.
et alij diu tolant' in sua mali
cia? Itē. cur alijs ī iuuētute tri
buit' g̃ra. alij ī senectute p̄uat'
ea? Itē. cur alij t̄bulat' ultra
modū. alij sūt q̄ securi a t̄bu
lacōe? Itē. cur alijs ītelligēcia
et īgeniū dat' ī corpalit' et doci
le. alij sūt sicut asini sine ītel
lectu? Itē. cur alij nimis īdurā
t'. alij cōsolacōe mirabili cōtida
tur? Itē. cur malis dat' maior
psp̄itas ī mūdo q̄ⁿ bonis? Item.
cur m9 vocat' ī p̄ncipio. alij
circa fine? Respōsioēs. Rn̄dit
iudex. Oīa opa mea ab īicio sūt
ī p̄sc̄ia mea. et oīa q̄cūqz facta
sūt. ad solaciū hōis creata sūt.
Verū q̄ hō pferat volūtate sua
volūtati mee. ideo ex iusticia
auferūt' ei bona sicut cōtra cōtra
re ut sciat hō oīa raciōbilia et
iusta apud deū. Et q̄ multi ī
g̃rati sūt g̃re mee. et tanto īdeuo
ciores fiūt q̄° pl9 m̄ltiplicāt' eis
dona. p̄ptea cici9 auferūt' ab
illis dona. ut cōsiliū deitatis
mee maifestet' celeri9. et ne hō
ī mai9 iudiciū suū abutat' g̃ra
mea. Cur āt alij ī malicia diu
tolānt'. racio ē. Qīa m̄lti īt' ma
la sua habent aliq̄d tolerabile.
nā aut pficiūt alijs. ā cautela
sūt alijs. Sicut saul cū arguet'
a samuele. modicū videbat'

in ꝯspcu hoim peccasse. ſʒ dauid
plus. Attn̄ i state ꝑbacōe saul ī
obediēs recessit a me deo suo. et
ꝯsuluit phytonissā. dauid vō in
temptacōe fact̄ ē fidelior sustinēs
pacient̄ illatā. et reputus accide
cia sibi ꝓ pctis suis. In hoc igit̄
qꝛ ego pacient̄ sustinui saulē. de
mostrat̄ ingratitudo saulis ꝛ pa
ciētia deitatis mee. Cr̄ vō da
uid electus ē ondit̄ ꝑscīa mea
et humilitas futūa dauidis ꝛ ꝯt
no ei9. Itē cur aliquibꝫ gr̄a au
fert̄ in senectute. vndeo. Oibꝫ
dat̄ gr̄a ad hoc. ut ab habētibꝫ
diligat̄ dator grē. Ergo qꝛ ml̄
ti sūt ītra fine ingrati grē mee
diuine sicut salomon. ido iustū
ē ut auferat̄ in fine qd̄ nō cus
todiebat̄ sollicite an fine. Nā
donū ꝛ diuina gr̄a mea auf
tur qn̄ꝫ ꝓpt̄ negligenciā accipiē
tis. qꝛ nō attēdit q̄lia accepit ꝛ
q̄ reddet. Aliqñ ꝓpt̄ cautelā ali
orꝫ. ut vnusquisqꝫ stās ī gr̄a ſꝑ
metuat. et de casu alior̄ caueat.
qꝛ eciā sapiētes cecidērūt ex
negligēcia. et eciā q̄ aīa mei
videbat̄. ꝑ ingratitudinē supplan
tati sūt. Itē cur aliqbꝫ maior
ē tribulacio. vndeo. Ego sū oim
ꝯditor. ideo nulla tribulacio venit
sine pmissiōe mea. sicut scptū
ē. Ego sū deus creans malū. id
ē pmittēs tribulacionē. qꝛ nec tri
bulacio accidit gentibꝫ sine me.
et sine racōbili causa. Nam
ꝓphē mei eciā pdixerūt multa
de aduersitatibꝫ gentiliū. ut eiudi

ret flagellis negligētes ꝛ abu
tētes racōe. et ut ego deus oīa ꝑ
mittēs ꝯnitus esse ꝛ glificarer
ab oī nacōe. Si igit̄ ego deus nō
parco paganis a flagellis. mi9
pcā hijs qui copiosius ꝯcedine
diuine grē mee ꝯtempserūt.
Cr̄ ergo tribulacio alijs ē minor
alijs maior. hoc ideo ē. ut hoīes
caueant a pctō. et ut tribulati
ī pnti ꝯsolacionē obtineat in
futō. Nā oēs q̄ iudicat̄ ꝛ q̄ se
ipsos iudicat ī hoc sclō nō vei
ent ī futūm iudiciū. ſʒ sicut scptū
ē. trāsibut de morte ī vitā. Qu
at alij supportat̄ a flagello. hō
ideo ē. ne flagellati minuā
do icurrat iudiciū grauius. qꝛ ml̄
ti sūt. q̄ nō merēt̄ in presenti
flagellari. Quidā eciā sūt ī
hac vita. q̄ nec corpali nec spu
ali molestia grauant̄. q̄ ita secu
ri sūt qꝛ deus non sit. a qꝛ ꝓpt̄
iusticie opa eorꝫ deus pat eis.
Quibꝫ formidādū vehement̄
ē et dolendū. ne ego deus pces
eis ī pnti. ꝓpt̄ius adueniā. et
nō ꝯuictos diuinus dāpne. Alij
vō nec gaudēt sanitate corpis
nec ꝯsolacōe interni aī ꝛ tn̄ stāt
ꝓ posse suo ī seruicio meo. Quidā
eciā ab utō mris usqꝫ ad finem
affligunt̄ infirmitatibꝫ. quorꝫ ō
niū tribulacōes ego ita modero
ego eorꝫ deus ut nichil fiat sn̄
causa ꝛ remuneracōe. Itē cur ali
q̄ habet maiorē intelligēciā in
deo. Nichil ꝓdest aīe ad etnā
salutē qntā qs habūdauerit

sapiētia. n̄ t fulgeat bona vita.
ymo utilis ē habē minorē sciaꝫ
t meliorē vitā. Preterea vnicuiqꝫ
moderat ratio. p quā si p̄ie vix
erit. obtinē p̄t celū. Verūptamē
ratio ē dissilis ī multis iux̄ na
tūlē t spūalē dispositionē. Nā
sicut hō p diuinū sermonē t vir
tes pficit ī virtutū pfctionē. sic t
p volūtatē malā et natē malā
dispositionē et p̄uā educationē
hō defluit ī vanitates. Multorū
eē q̄ natā patit defcm̄. qm̄ ɔt
natūm conat t peccat. Ergo
nō sine causa ē q̄ ratio ī aliqbꝫ
ē magna licꝫ inutil sit illis qui
sciam hn̄t ꝫ nō vitā. ī alijs vō
ē scia minor ꝫ melior usq. In
quibusdā vō ɔcordat ratio t vi
ta. et ecōt ī alijs nec ratio nec
vita. Hec igit̄ varietas pueit
qm̄ ex ordiatā mea diuina p
missioē. q̄ ad utilitatē hoīm. q̄
ad tribulationē eoꝝ et eruditi
onē. qm̄qꝫ pp̄ iustitudinē t tēpta
tionē. qm̄qꝫ pp̄ rē defcm̄ et laten
na pcca. Pueit etiā qm̄qꝫ pp̄
occasione vitanda maiorꝰ p
cati. et q̄ nā nō ē aptior ad
maiora pcipienda. Ois ergo q̄
grām intellcs̄ habet. timeat ne
grauius si negligēs fuit inde iu
dicet. Ille vō q̄ nō habet itel
lectū t igeniū gaudeat. t de
modico qd̄ habet grām̄ p̄t opet.
q̄a multis occasioibꝫ pcti ē libatꝰ.
Nā petrꝰ aplš ī iuuētute obli
uiosꝰ erat. iohanes ydiota. q̄ in
senectute apphenderūt verā

sapiētiā. q̄ p̄ncipiū sapie ɔsiext.
Salomon vō iuuenis erat docilis
et aristotiles subtilis q̄ nō apphē
derūt iiniu sapie. q̄ nec glifica
uerūt sapie datorē ut debuerūt.
nec imitati sūt q̄ sciuerūt et do
cuerūt. nec sibi ꝫ alijs didicerūt.
Sꝫ t balaam habuit sciam quā
nō imutatꝰ ē. et ideo asina corri
puit eiꝰ ī sipiētiā. Et daniel iu
uenis iudicabat seniores. Et q̄
lr̄atura nō placꝫ m̄ sine vita bo
na. ideo necē ē ut q̄ abutūt vōē
corrigāt. q̄ ego oīm deus t dn̄s
do sciam hoībꝫ. t corrigo sapiēte
et isipiētes. Itē. cur aliq̄ idurāt.
inde vō. Ex pharao iduratꝰ erat
nō mea volūtate ꝫ ppa. q̄ nolu
it ɔformare se diuine volūtati
mee. Nā iduratio nichil ē aliud
n̄ subtractio mee grē diuine. q̄ ido
subtrahit q̄ hō nō tribuit m̄ deo
illud qd̄ habet liberꝰ scꝫ ppa vo
lūtatē. sicut p exēplū itelligere
potis. Hō erat possidēs duos a
gros. quoꝝ alt̄ icultꝰ manēs. alt̄
certis tpibꝫ fructificabat. Cui
dixit amicꝰ suus. Miror inqt cu
sis sapiēs et diues. cur agros tu
os diligētius nō excolis. aut cur
nō tdis alijs excolēdos. Rndit
iste. Alt̄ agroꝝ qntūcūqꝫ dili
gētiā exhibuero. nichil pducit
n̄ herbas pessimas. qs̄ bestie no
ciue occupāt et depāt locum.
Cui si adhibuero pīguedinē. tm̄
lasciuiēdo isolescit. q̄ etiā si mo
dicū frumēti pduxit. plures as
cēdūt zyzanie qs̄ dedignor

collige. q2 frumentū nō desidero
n̄ puerū. Ergo consultius ē tale a
grū dimitte incultū. q2 tūc bestie
nō occupāt locū, nec occultāt se
ī hedris. Et si aliq herbe amare
pullulāt. utile ē p omībȝ. q2 gus
tatis illis discūt suauia nō fasti
dire. Alter vō ager scdm te[m]pera
ē tpm dispositus ē. cuiꝰ qdā ps ē
petrosa et indiget pinguedie. alia
humida idiges calore. alia sicca ī
diges huore. Jdo scdm qualitate a
gri opus meū volo tpare. Ergo
itaqȝ deus similꝰ sū hoī isti. Pri
mus at ager ē libā motio volu
tatis data hoī. quā magis mo
uet cōt me qȝ p me. q et si aliq
placita m̄ fecit. ī plurībȝ tū me
puocat. q2 voluntas hoīs et mea
nō concordat. Sic et pharao fecit.
q tū ex ōīs signis cognosceret po
tēciā mea. nichilominꝰ firmauit
mētē suā cōt me. stādo ī mali
cia sua. ideo expertꝰ ē iusticiam
mea. Nā q nō bone uiit inimicꝰ
iustū ē ut ī maxis nō floreet.
Altʼ vō ager ē obīa bone mētis.
et abiectio volūtatis ppe. Talis
mēs si ē arida ī deuoc̄e expec
tare debet pluuiā mee gracie
diuine. Si ē petrosa p īpaciaȝ
et obduratione. eqnimit susti
neat purgatione et correptio
nē. Si ē hūida p carnis lasciui
ā. aplectat abstinētiā. et sit a
nial paciū ad voluntatē posses
soris. q2 de tali mēte ego dꝰ mūd
tū glorior. Ergo qȝ aliq īdurat.
hoc facit voluntas hoīs m̄ cōtrria.

Nā licz ego oēs volo ee saluos.
tū nō pficit n̄ hō psonaliter
coopatꝰ fuerit. conformādo oēm
volūtatē suā volūtati mee. Do
vō nō oībȝ datr eqlis pcessus et
grā. hoc ē occultū meū iudici
ū q scio et modero vnicuiqȝ qd
expedit et debetr. q et restringo
conatū hōis ne pfundius cadat.
Nā mlti habēt talēm grām qui
opari sufficiēnt sȝ renuūt. Alij
abstinēt a pctō tiore supplicij. et
q2 facultatē peccādi nō habent.
vl q2 pctm delent eos. Et ideo
aliquibȝ nō tribuūt dona maio
ra. q2 ego solꝰ q nom̄ mētes hōim.
scio distribuē dona mea. Itē cū
mali qnqȝ psperant ī mūdo ma
gis qȝ boni. hoc ē indiciū mag
ne paciē et caritatis mee et p
batio iustorū. Nā si solis aīas
meis darē tpalia bona. despa
ret mali. et supbirēt boni. Sed
ideo dant oībȝ bona tpalia. ut
ego dꝰ oīm dator et creator dili
gar ab oībȝ. et ut cū boni sup
biūt. p malos erudiātr ad iusti
ciā. Intelligāt eciā oēs q tpa
lia nō sūt diligēda nec in deo
pponēda sȝ habēda ad sola suste
tatoēz. et tāto feruētiores sint
ad seruitiū meū. qo minꝰ ī tpa
libȝ īueniūt aliqd stabilitatis.
Itē. cū vnꝰ vocat ī pncipio alt
cca finē. vndeo. Ego sū q̄ mat.
q vides ī filijs spem vite. alijs
dat fortiora alijs leuiora. hijs
vō de qbȝ nō ē spes cōpatit. et
facit qncūqȝ pt. Sȝ si filij ex

medicamento mris fuit detiores.
qd nce e tuc laborare. Sic ego
facio hoi cuius voluntas pruderetur
ferventior. et humilitas + stabilitas
constantior. huic accredit gra i pn
cipio et subseqt in fine. Qi vo it
mala etia conat et affiat ut
melior fiat. hic meret vocari cita
fine. Qui vo ingratus e. no meret
admitti ad ubera mris. *Re
uelatio. ix. In q xpc loqns spose
ondit ei qlr de domo mudi et
vicioz e ia erepta. et libata. et
q e ia deducta ad habitandu in
masioe sps sci. et ideo monet e
a q conformet se cu eode spu pse
uerado sp muda humil et deuota.*

N filius loqbat ad sposa. Tu
es illa q i paupe domo
nutrita i societate mgr
noz venisti. Quippe i domo pau
peris ita fuit. scz parietes maculo
si. fumus nocius. + fuligo reples.
Sz tu es ducta i domu ubi pulch
tudo e sine macula. calor sine fu
mo. suauitas sine fastidio reples.
Domus vo paup e mudus. cuius pie
tes sut supbia. obliuio dei. habu
dancia pcti. iconsideratio futuroz.
Hij pietes maculat. qr opa bona
anichilat. et abscodut ab hore
facie dei. Fumus vo amor e mu
di. hic norz ocul. qr itellcm aie
offuscat. et facit i supuacuis sol
licitum. Fuligo vo voluptas est.
qr et si delctat ad tepus. nuq tn
saciat nec replet bonitate etna.
Ab hijs exit tu es abstcta + duc
ta i masione sps sci. q e in me +

ego i eo. q + concludit te i se. Ipse
quippe mundissimus + formosissimus. sta
bilissimus qz. qr oia sustetat. Ergo co
forma te habitatori domus. mane
do muda. humilis et deuota. *In
trogatio. xiiij. hns qões. v.*
I Te apparuit religiosus q s. dices.
Judex qro a te. Cur aialia
paciut icomoda cu no hnt etna
vita. nec utut ratione? Ite. cur
nascut oia cu dolore. cu i oim na
tiuitate no sit pccm? Ite. cur in
fas portat iiqtate pris. cu no no
uit peccare? Ite. cur hoc contingit
frequetius. qd no pudet? Ite. cur
morit malus bona morte. et iustus
quoqz mala sicut + iniustus? *Rnsioes.*
Rndit iudex. Amice licz iqsitio
tua no sit ex caritate. tn rndeo
tibi ad aliorz caritate. Queris
cur aialia paciut infirmitates.
Hoc e ideo. qr i eis sicut i ceteris
oia sut iordinata. Na ego oim
natarum conditor dedi unicuiqz ne
temperametu + ordine suu. i q unu
qdqz moueret + viueret. Veru post
q ho ppt q facta sut dilexit suo
ide m deo se opposuit. ceperunt et
oia alia iordinatione sua suscipe.
et oia q eu reuereri debent. ceperut
se ei oppone + aduersari. Ideo ex huius
iordiacois vicio sicut hoi sic + ai
malibz plurima contigut molesta
et aduersa. Tn etia aialia qnz
paciut ppt intepancia nature sue
qnqz ppt mitigatione feritatis
sue. et purgatione ipius nate. qnz
ppt pcta hoim. ut cu illa plaga
tur et subtrahut que diligit ho. at

redat ipe ho q̄nta pena dignus
sit q̄ maiori utit racōe. Etenī n̄
exigent pc̄tā hoim nō ita singula
rit' aīalia q̄ ad manū hoīs sūt af
fligent'. Sz nec ipā sine magna
iusticia patiūt'. Ipa aūt eciā eis
ad celeriorē vite finē. q̄ ad mio
rē miserie laborē et natē fortis
ɔsūptionē. q̄ ꝑpt' mutacionē tpm.
q̄ ex iniuria hoīs labore ꝑueniēte.
Timeat ergo ho ꝑ ceteris me deū
suū. et tāto mitior sit circa cātūs
meas et aīalia. quibz et ꝑpt' me
eorū creatorē misereri debet. Ideo ei ꝑ
cepi hoī de sabbato. q̄ cura ē m̄
de oī creatura mea. Itē. cur oīa
nascūt' cū dolore. rndeo. Ho q̄n
ɔtēpsit delectacionē pulchrimā.
statī incurrit vitā laboriosā. et
q̄ iordinatio icepit ī hoīe et ꝑ
hoīem. iusticia mea ē ut ī aliis
creaturis q̄ sūt ꝑpt' hoīnē. iusticia
a mea ē. ut eciā aliis creaturis
q̄ sūt ꝑpt' hoīem aliq̄ amaritudo
sit. ꝑpt' delectamētū sui tꝑamētū.
et nutrimētū sui fomētū. Ergo nas
cit' ho cū dolore et ꝑgredit' cū la
bore ut ad q̄etē verā festinare stu
deat. Morit' vō nudꝰ et pauper
ut refrenet iordiatū motū suū.
et timeat futurā discussionē. Aīa
lia eciā pariūt cū dolore ut ex es
sū repet amaritudo. et ꝑticipes
sit hoīs ī labore et dolore. Sz eciā
ho q̄nto nobilior ē aīalibz. tanto
ferueciꝰ diligat me deū creato
rē suū. Itē. cur pueri portat ing̃
tatē pnūs. rndeo. De qd' de imūdo
ꝑcedit nō pt ēē mūdū. Itaqz pimꝰ

ho q̄n illā pulchritudinē inocētie
ꝑpt' iobedienciā amisit. eiectꝰ ē de
paradiso gaudii et inolutꝰ ī imū
dis. Ad hāc igit' inocēciā recupe
rādā. nullꝰ ex seipso īuentꝰ ē suf
ficiēs. Ideo ego misericors deus
ī carne veniēs īstitui baptismū
q̄o puer libāt' a p̄ma imūdicia
et pc̄ō. Et ꝑpt' hoc filiꝰ nō porta
bit pc̄m pnūs. s; vnūsqsqz ī pc̄ō
suo moriet'. Verūptm̄ mlcocies
ɔtīgit q̄ filii imitant' pc̄tā pnūm.
ideo q̄nqz puniūt' pc̄tā patrū
ī filiis. nō q̄ īpunita erūt ī pnūs.
licz pene pc̄ōr differat' ad tps.
Nūqz eciā pc̄tā pnūm visitat'.
sicut sc̄ptū ē ī quarta gn̄acionē.
q̄ diuina iusticia mea ē ut cū
filii nec ꝑ se nec ꝑ pnūbz studeāt
mitigare irā meā. puniāt' cū
pnūbz quos ɔt' me secuti st. Item
cur hoc qd' nō ꝑuidet' pueris fre
q̄ncius. rndeo. Septuplū est ꝑ ea ꝑ q̄
peccat ho puniet'. Et qs itelligit
ɔsiliū dei. Eia ergo mlā q̄rūt me
nō scd̄m sciam s; ꝑpt' mūdū. alii
plus iusto timēt. alii minꝰ psu
mūt. alii ī ɔsiliis suis supbiunt.
ideo ego deus q̄ oīm opor salutē
facio q̄nz illud ꝑuenire qd' ho plꝰ
plus timet. q̄nqz aufert illud qd'
plus iusto diligit. q̄nqz qd' sollici
cius ꝑuidet' et desidāt'. elōgat'.
ut ho ꝑ oībz sꝑ me deū suū timeat
diligat et agnoscat. Itē. cur ho
malꝰ morit' bona morte sicut
iustꝰ. rndeo. Mali āt habet q̄nz
q̄dā bona opa et faciūt q̄dam
iusticie opa. ꝑ q̄ bn̄ ī pn̄ti remune

radi sūt. Similiter et iusti faciūt aliqñ
q̄dā mala p quibz ī pñti flagel
ladi sūt a expert nōi. Ideo q ī p
senti oīa ī cta sūt et oīa reseruāt
ī futm. et q vnꝰ ē oīm itroitꝰ hō
et vnꝰ exitꝰ oīm debet ee. q nō
exitꝰ ſʒ vita bnā fāt hoīem. De
cipiēti q malis aduenit exitꝰ sic
iustis hoc ē ex dīna iusticia mea.
q illū exitū desiderabat. Nam
dyabolꝰ pudēs suoꝝ amicoꝝ exitꝰ.
pnuciat eis qnz mortis tpa. ad
psūptionē eoꝝ et vanā gloriā.
et deceptionē sicut ī ill' libꝰ q a
porfi ītytulāt' īuenit'. ut post
mortē qi iusti laudent'. Et est
iustis pueit qnz flebilis exitus
ad eoꝝ maiꝰ meritū. ut q sp ī
vita sua ī vtutibz solliciti fueīt.
p mortē ɔtēptibilē liberi euola
rēt ad celū. qm̄ nec ipa pisma
ta mūdāda īuenirent. Sicut eī
sc̄ptū ē q leo occidit pph̄am iobe
dietē et nō comedit ex cadauē.
ſʒ custodiuit illud. Qr eī leo occi
dit corpꝰ q̄d aliud īuuit' n̄ pmis
sio mea dīna. ut iobia pph̄e pu
niret'. Qr vō de cadauē nō come
dit. ɔn̄sio bonoꝝ opm pph̄ē fuit.
ut purgatꝰ ī pñti. iustꝰ ī futuro
īuenirēt. Ppt'ea timeat vnꝰqsqz
discute iudicia mea. q sicut in
cōprehēsibilis sū vtute et potēcia
sic terribilis sū in ɔsilijs et iudicijs
meis. Me eteni volētes q̄dā ɔp
hendē in sapīa mea. exciderūt
a spe mea. Reuelacio. x. In
q monet eā q nō t'bet' si v̄ba sū
a diuina ī reuelacōibz ei data
īueniūt' aliqñ obscura aliqñ du
bia aliqñ ī cta. q hoc fit ex cētis
causis hīc assignatis ex occulta
iusticia diuina. Cōsulit tn̄ q cū
paciā et tīore et pseuāntia hūi
litatis sp expectent euētꝰ et pro
missioēs v̄boꝝ eiꝰ. ne ppt' ingratitu
dinē reuocet' gr̄a pmissa. Dicit
etiā q m̄lta corpalit' dicta sūt.
q nō corpalit' ſʒ spūalit' pficiēt'.

Filiꝰ loq't' ad spōsā. Nole
t'bari si loquor vnū v̄
bū obscurꝰ. aliud exp̄s
sius. aut si aliquē dico nūc seruū
meū vel filiū et amicū et iterū
īuenit' ɔtrīu. q v̄ba mea diuisi
mode pnt īterptari. Sicut dixi
de vno q manꝰ eiꝰ fieret mors
eiꝰ. et de alio q nō accedēt ad mē
sā meā āplius. Hec ideo dicūt'.
q aut dicturꝰ sū tibi cur ita dixi.
a videbis ope fine vitatis sicut
ī istis duobz. Nūqz etiā dico aliq
obscure ut et timeas et gaudeas.
Timeas ne alio mō eueniat ppt'
paciam mea dīna. q nouī muta
cioēs cordiū. Gaudeas. q volūtas
mea adiplet' sp. Sic etiā ī veti le
ge multa dixi q magis spūalit'
q̄ corpalit' ītelligi debeat. sicut
de teplo et dauid et ihrlm. ut hoīes
carnales spūalia addiscēnt de si
derare. Nā ad approbādā fidei
ɔstāciā et amicoꝝ meoꝝ sollicitudi
nē m̄lta dixi et pmisi q scdm di
uisos spūs mei effectꝰ diūsimode
a bonis et malis ītelligi posset.
et ut ī diūsis statibz singuli habeat.
vn̄ exercitari et pbari possit et a

me erudiret. Que vero obscure aliq
dicta sunt ex iusticia mea est. ut consi
mei lium absconderet et unusquisque pacienter expe
ctet graciam meam. ne forte sibi consi
lium meum semper certo tempore insinuaret et
omnes expectando tepescerent. Multa
etiam promissa que propter hominum ingratitudi
nem subtracta sunt. et multa corporaliter
dicta sunt que spiritualiter perficientur. sicut
de iherusalem et de syon. quia iudei sunt
sicut scriptum est ceci populus dum et surdi.

Item apparuit que supra dicta Interrogatio
nes. O iudex quero a te. xv. questiones. vii.
Cur multa creata sunt que nullius videntur
esse utilitatis? Item cur anime manentes
in corpore vel de corpore egredientes com
muniter non videntur? Item cur amici
tui rogantes te non semper exaudiuntur?
Item cur multi volentes facere mala
non permittuntur? Item cur quibusdam non
merentibus mala adveniunt? Item
cur quibusdam adheret dyabolus et semper
est presens. aliis numquam? Item cur qui
spiritum dei habet peccavit? Responsiones.

Respondit iudex. Amice sicut opera me
a multa sunt. sic et mirabilia et inco
prehensibilia. et si multa sunt. nulla tamen
sine causa. Homo quippe similis est puero
qui nutritus est in carcere et tenebris.
Cui si diceret mater quod lux et stelle
sunt non crederet. quia numquam vidit. Similiter
homo postquam desinit lucem veram. non
delectatur nisi in tenebris. iuxta verbum
vulgare. Qui assuescit malo. vi
detur ei dulce esse malum. Igitur quamvis
intellectus hominis obscuratus sit. in me tamen
non est aliqua obumbratio nec transmu
tatio. quia ita omnia temperate et honeste et
sapienter dispono et disposui quod ni

chil sine causa et utilitate factum est.
Unde nec mons altissimus nec hiems
nec lacus. sed nec bestie nec repti
lia etiam venenosa. Sed sicut hominum
ita et creaturarum omnium provideo utili
tati. Ego quippe sum similis homini. qui alia
loca habet ad spaciandum. alia ad
utensilium custodiam. alia pro animalibus
mitibus et immitibus. alia ad muni
ciones et ministeria et consilia sua. alia
propter terre disposicionem sicut convenit.
alia ad hominum correpcionem. Sic e
rgo deus omnia ordinavi racionabiliter
alia propter hominis utilitatem et delecta
tionem. quedam propter ferarum et avium di
uticula. quedam propter exercitationem
et cupiditatis humane refrenacionem.
quedam propter elementorum convenientiam.
quedam propter operum meorum admirationem
quedam propter peccatorum punitionem et superiorum
et inferiorum convenientia. quedam propter cau
sam in cognitam et reservatam. Ecce
enim apis brevis et parvula ad confici
endum mel multa facit de multis eli
gere. sicut et cetere minute et magne
creature. que vincunt hominem in soller
tia et discretione habarum et considera
tione utilitatis sue et multa sunt illis
proficua que nociva sunt homini. Quid
ergo mirum. si sensus hominis infirmus est
ad discendum et intelligendum mirabi
lia mea. cum etiam vincatur a minimis
creaturis? Ecce quid deformius ra
na et serpente. quid contemptibilius
lappa et urtica et similibus? Et tamen il
la valde bona sunt. scientibus discer
nere opera mea. Et ita quecumque sunt.
ad aliquid utilitatis sunt. et unumquod
que quod movetur scit quo natura sua

subsiste͂ potnit ⁊ roborari. Quia
ergo oīa opa mea mirabilia sūt.
et oīa me laudāt. ideo hō q̄nto
pulchior ⁊ placī9 ē ceteris. tāto p
ceteris obligatiōe se sciat ad hō
re meū. Alioqn̄ ñ impetus aq̄ru
aliq̄bꝫ tēmis motiū coartaret ubi
eēt hoim tuta habitatio. Et ñ
eēt bestijs refugiū. quo effugerēt
cupiditatē insaciabile hoim. Et
si hoī esset oīa ad votū. nūq̄d re
quireret celestia. Sic nō bestie nec
laborarent nec timerent. dissolue
rēt ⁊ infirmarēt. Ideo plurima o
pera mea sūt ī abscōdito. ut e
go deus mirabil' ⁊ icōprehēsibi
lis sim cognitus et honoratus ab hoi
bus. ex ām̄istracōe sapiē mee.
ī creacōe tātaꝝ creaturarū meaꝝ.
Itē. cur aīe nō videnť ab hoīe in
corpore. Quia lōge melioris natē ē
q̄ corpus. q̄ ex v̄tute deitatis mee
ē etī mortal' participatione habēs
cū āgelis. prestancior oibꝫ planetis
nobiliorq̄ꝫ toto mūdo. Ergo q̄a
aīa nobilissīe ⁊ infinite natē ē.
tribuēs corpi vivificatione ⁊ ca
lorē et q̄r spūal' ē. ideo a corpa
libꝫ ñ p corpales silitudies vide
ri nullatenus pt. Itē. cur aīci mei
rogātes me ī oronibꝫ suis nō sp
a me exaudiūť. Videō. Ego sum
q̄m mater q̄ vides rogāte filiū
cōt salutē suā. differt petitione
eius exaudire. cōpesces fletū eius cū
indignacōe q̄dā. q̄ quidē indigna
tio nō ē. ſʒ misericordia magna. Sic
ego deus nō sp audio amicos me
os. q̄r ego melius video q̄ sūt eis

utiliora ad salutē. q̄ ipimet. Na
q̄d nō paulus ⁊ alij efficacit' ora
uerūt. ⁊ tn̄ nō exauditi sūt. Sed
q̄re. Quia amici mei int' v̄tutū
habūdātiā quedā habēt infirma
et purgāda. et ideo nō audiūť.
ut tāto sīt humiliores ⁊ ad me fer
uentiores. quo ī temptacōibꝫ pcī ma
iori caritate a me illesi defen
dūť. et conseruāť. Ergo iudiciū mag
ne dilcōis ē. ut amici mei non
sp exaudiāť p̄pt' maius meritū.
et ad cōprobādā eoꝝ cōstanciā. Na
sicut dyabolus conať si posset vici
are vitā iusti p pctm aliqd' q̄
p mortē cōtēptibilē. ut sic cōstācia
fideliū tepescat. sic ego cōmitto
nō sine causa cōprobari iustū. ut ei9
stabilitas alijs inotescat. ⁊ ipse
sublimius coronet'. Et sicut dyabo
lus non cū besēt temptare suos q̄r vi
det eos cōpmptissīos ad peccādū.
sic ego nō parco ad tēpus electis
meis q̄r video eos paratos ad omē
bonū. Itē cur aliq̄ volētes face͂
mala nō p̄mittūť. Videō. Cruꝫ
habet duos filios. aliū obediētē
aliū inobediētē. pr resistit inobe
dienti q̄ntū valet ne excedat in
malicia. Obediētē vō cōprobat ex
ercitiis ad maiora. q̄tenus eius agi
litate etiā filius inobediēs incitet'
ad meliora. Sic ego sepe nō per
mitto peccare malos. q̄r int' ma
la sua aliq̄ bona faciūt. q̄bꝫ pfi
ciūt vl' sibiipis vl' alijs. Ideo ius
ticia exigit ut nō statī tradat dya
bolo. nec hebeat effectum explendi
velle suū sp. Itē. cur quibusdā nō

meretibz adueniūt mala. vndeo.
Ois q̄cūqz bonū ē in soli deo ↄg
nitū ē. et q̄d meretur. q̄ m̄lta vide
t' pulchra et nō sūt. Et aurū pbat
ignis. Iustū vō ideo q̄nz tribulat' ut
alijs sit ī exēplū et sibimet ī corona.
Sic et iob pbatus ē qui an flagel
la bonus erat. s; ī flagellis et post
magis notus fuit hōibz. Et tn̄ c
eū flagellaui q̄s discute velit vl'
scire potit. n̄ ecorpe q̄ eū puei
in bndcōibz meis et ↄseruaui
ne peccaret et tenui ī teptacōi
bus. Et sicut sine mitis suis
pueni eū gr̄a mea. sic et cum
iusticia et mīa pbaui eū. q̄ nullus
iustificabit' in ↄspcū meo n̄ p
gr̄am meā. Itē. cur hij q̄ spm
meū habet peccat. vndeo. Sps
deitatis mee nō ē alligatus. s;
ubi vult spirat et q̄n vult rece
dit. nec habitat ī vase subdito
pcc̄is. s; ī eo q̄ caritatē habet. q̄
ego caritas sū. et ubi sū ego li
bertas ē. Ergo q̄ accipit spm
meū peccare pt si vult. q̄ oīs
hō habet liberū arbitriū. Itaqz q̄n
hō monet volūtatē suā ↄt me.
sps meus q̄ ē in eo recedit ab
eo. n̄ ipe hō corripit' ut corri
gat volūtatē suā. Sic balaam
voluit maledicē pplō meo. s; nō
pmisi eū. Animus ei pph̄a ma
lus et cupidus erat. tn̄ loq̄bat' q̄nz
bona nō a se. s; a spu meo. Nā
sepe bonis et malis dat spus
mei donū. Alioq̄n illi magni
eloq̄ntes de tā sublimibz non
disputasset. n̄ habuisset spm

meū. nec ita fatue delirasset. n̄
ↄt me sensisset. et se ad suꝑbiā
īclinasset volētes plura scire
q̄ debuisset. Itē. cur dyabolus ma
gis ē pn̄s et adhēt aliq̄bz. vndeo.
Dyabolus ē q̄si lictor et pbator iust
torū. ideo pmissiōe mea vexat
quorūdā aīas. aliorū obūbrat cō
sciās. quorūdā etiā vexat corpa.
Eorū aūt vexat aīas. q̄ ↄt' ratio
nē peccātes ext' se subdīt īmū
dicie īfidelitati. Illorū vō turbat
ↄsciās et corpa. q̄ ppt' pcc̄a aliq̄
in pn̄ti purgāt' et vexāt'. Que
q̄dē vexatio etiā infātibz pmis
sa seꝯus aduenit. tā paganis
q̄ xp̄ianis vl' ppt' icuriā pn̄tū
et natē defectū. vl' ppt' terrorem
et humiliatione aliorū. vl' ppt' pec
cata aliq̄. iusticia mea sic mi
sericordie disponēte. ut hij q̄bz
aufert' occasio peccādi vl' ī fut'
nō puniāt'. vl' sublimi' conēt'.
Aliqū etiā brutis m̄lta talia ↄtin
gūt. vl' ppt' aliorū punitione vl'
ppt' celeriorē vite finē. vl' ppt'
natē sue itēpanciā. Ergo q̄ dy
abolus aliquibz adhēt et ē vici
nior pmissio mea ē. aut ppter
maiorē humiliatione et cautelā.
aūt ppt' maiorē corōnā et sollicitu
dinē q̄rendi me. aūt ppt' pcc̄a pur
gāda. aūt q̄ exigētibz meritis
q̄rūda pena ichoāt' in pn̄ti.
duratura sine fine. Reue
latio. xj. In q̄ xp̄c dicit spōse.
q̄re et q̄n īcepit ei mistrari
et īfundi ab eo v̄ba diuinarū
reuelationū ī spūali visione.

et dicit ei q verba pdicta reue
lationu q in istis libris stinet
habet pncipalit istas qtuor v
tutes. Sanat ei spualit sitiete
vera caritate. calefacit frigi
dos. ebatos letificat. et debiles
Filij dei aias sanat.

Filius dei loqt. Quomodo nalia pt fieri
salubris pot9. scz frigido
ferro et duro lapide. de arbore
arida et herba amara. Sz quo?
Certe si calibs cadet sup mote
sulphureu. fortis tuc qde de ca
libe exiz ignis q succedet mote.
ex cuj calore oliua ppe posita
lez ext arida intus tn plena pi
guedie icipet flue in tm etia q
herba amara sub oliua posita
ex defluenti oliua dulcescet. et im
poss salubris pot9 fieri. Sic ego
spualit feci tibi. Na cor tuu
erat qsi calibs frigidu ad amore
meu. in quo tn mouebat scitil
la qda modica amoris ad me.
sz qn cogitasti me dignu amo
re et honore sup oes. Sz sicut tuu
tuc cadit sup monte sulphureu
qn gla et delectatio mudana ad
usabat tibi. et iste maritus tuus
q p ceteris carnalit dilexisti a te
mouedo auferebat. Verumptn
volutas et delectatio mudana bn
cparant monti sulphureo. qz tuo
re aie et fetore scupiscetie et ar
dore pene secu habet. Cuqz tuc
i morte mariti tui. cu cor tuus
fuit ebacoe sciuctet. tuc scitilla
amoris mei q qsi clausa latebat.
cepit exire. qz sideratn vanita

te mudi. oem volutate tua m
dimisisti. me sup oia desidando.
Addit ista itaqz scitilla amoris
oliua arida. id e vba euagelicoz
et csilio doctoz meoz sapue
rut tibi. et abstinetia placuit t
i tm. q oia q pus videbat ama
ra cepit dulcescre tibi. Cuqz
oliua cepiss fluere et verba
mea reuelationu i spu tibi su
pueneru. qda stans sup mote
clamauit dices. Ex isto potu
extiguit sitis. frigid9 calesat.
letificat turbat9. conualescit in
firm9. Itaqz ego ipe deus su qui
clamo vba mea. q cu spuali vi
sioe frequeter a me audis. Saci
at pmo qz bon9 pot9 sitietes ve
ra caritate. scdo calefacit fri
gidos. tcio ebatos letificat. qrto
debiles i aia sanat. Interroga

tio xvij. questiones v.

Iterum appa ruit religios9 q s. i gradu
suo stas et dices. O iudex
quero a te. Cur scdm dictu eu
angelij. edi ponent ad sinistra.
et oues ad dextram tua. nuqd
talibz delectaris? Ite. cu tu sis
dei fili9 coeqlis pri. cur scribit
q nec tu nec ageli sciut hora
iudicij? Ite. cu sps scs locut9 sit
i euagelistis. cur tata e euage
lioz dissonatia? Ite cu tata sa
lus sit toti huano generi i icar
natoe tua. cur tato tpe distulisti
icarnari? Ite. cu aia melior sit
toto mudo. cur ubiqz et sp non
mittis amicos et pdicatoes tu
os? Responsiones. Rndit iudex.

Amice nō queris ut scias. s; ut
sciat malicia tua. Deniq; ī dei
tate nichil ē carnale nec corpa
lit' effigiatū. q2 deitas mea sp̄s
ē. Nec mecū simul boni et ma
li cohabitare pnt. magis q̄ lux
siml' et tenebre. S; nec dextera
nec sinistra ī deitate mea est
tanq̄ corpalit' effigiata. S; nec
feliciores q̄ ad dextaz mea erūt
q̄ ad sinistrā. S; p silitudinē
hec sūt dicta. q2 p dextāz itelli
git' sublimitas diuine mee glie.
p sinistrā vō defectg et puatio
totig boni. S; nec oues vl' edi ī
illa ammirabili glā mea sūt.
ubi nichil corpale et ignatū
vl' trāsmutabile ē. S; ī silitudib;
et figuris aialiū sepe scribūt'
mores hoim. Sic ī oue innocēcia.
ī edo lascivia. uñ ē ho incōtinēs
significat. q̄ ponēdg ē ad sinistrā
ubi defcts ē totig boni. Ergo sa
co. q2 ego d's aliq̄n huanis utor
vbis et silitudib; ut habeat p
uulg qd' sugat. et pfcti ut pfcio
res fiāt. ut ipleat' scriptura. q2
filig vgīs positg ē in cōdictionē.
ut reuelent' ex mltis cordib; co
gitacōes. Itē. cur ego filig dei ig
norare me dixi horā iudicij tūc
deo. Scriptū ē q2 ihesg pficiebat
etate et sapia. Oē utiq; qd' pfi
cit et deficit habet mutabilitē.
deitas vō imutabil' ē. Ergo. q2
ego filig dei coetng prī pficieba.
hoc habui ex huanitate. q2 vō
ignorabā hoc ignorabat huā
nitas mea. Scdm vō diuītē oīa

sciebā et scio. Nā nulla scit
pr̄ n̄ q̄ ego filig. Aut nūqd sit
pr̄ q̄ nō ego filig et sp̄s scs. Ne
quaq̄. S; solus pr̄ cū quo sū e
go filig et sp̄s scs vna substācia
vna deitas et volutas scit horā
illā iudicij. nō āgeli nec aliq
creatura. Itē. si sp̄s scs locutg ē
ī euāgelistis. cur tāta dissonā
cia ē int' eos. in deo. Scriptū ē.
q2 sp̄s scs multiplex ē in opib;
suis. q2 multis modis distribu
it dona electis suis. Ipe āppe ē.
sicut hō habēs staterā ī man.
scordās et coaptās eam mltis
modis. donec ad stabilitatem
ipm momētū statere puenit.
Quā quidē staterā alio modo
disponit assuetg et dissuetg. alio
mō fortis et īfirmg. Sic etiā sp̄s
scs nūc more staterē ascēdit ī cor
da hoim. nūc itm descēdit. As
cēdit at. qn̄ mētē eleuat p sb
tilitatē itellcs. et p deuotionē
aīe et p īflāmationē desiderij
spualis. Descēdit vō. qn̄ mētē
pmittit diuolui difficultatib;
anxiari supuacuis. et pbari
tribulacōib;. Ergo sicut statera
nichil habet ētū n̄ moderēt' ī
posita. et adhibeat' etiā manģ
eā regētis. sic ī sp̄s sci opacōe
moderatio necaria ē et vita
bona. simplicitasq; īteriois. et disc
cio opm atq; vtutū. Igit' ego
filig dei visibil' ī carne. cū ī diu
sis locis diuisa pdicarē. diuisos
habui imitatores et auditores.
Nā alij seqbāt' me ex caritate.

aliȷ ad ĩueniẽdã occasionẽ ⁊ ꝓpt
curiositatẽ. Quidã etiã de scrip
toribꝫ me erãt subtilioris ĩgenij.
q̃dã simplicioris. Ideo ego locut⁹ sũ
simplicia vnde simplices erudiebãt.
altiora vnde sapiẽtes admira
bãt. Quãq͛ etiã loq̃bar ĩ parabol
⁊ obscuris. de q̃bꝫ aliq̃ recipiebãt
occasionẽ obloquẽdi. quãq͛ repete
bã plus dicta ⁊ quãq͛ augebã vl
minuebã. Ideo nõ mirũ si hij q̃
narrationẽ euãgelioꝝ ordiaue
rũt ꝙ posuert diũsa ꝫ tñ vera.
Etiã quidã eoꝝ posuerũt vbũ ad
vbũ. quidã sensũ vboꝝ nõ vba.
q̃dã scripserũt audita nõ visa. aliȷ
priora postius. aliȷ plã de deitate
mea. et vniũsq͛ ut sps sc̃s dabt
eloq̃ illis. Verũptn scire te volo.
ꝙ illi euãgeliste solũmõ recipiẽ
di sũt q̃s ecc̃ia mea recipit. quia
plures conati sũt scribẽ. q̃ habue
rũt zelũ. ꝫ nõ scd̃m sciãm me
ã. Ecce ẽi dixi ego sicut lectũ ẽ
hodie. Soluite tẽplũ hoc. ⁊ ego re
edificabo illud. Illi aũt q̃ hec audi
ta testificabãt veri fuert testes
scd̃m vbũ auditũ. ꝫ falsi testes
fuerũt. q͛ nõ attẽderũt ad sensũ
vboꝝ meoꝝ. q͛ illud vbũ ĩtellige
dũ dixi de corpe meo. Aliĩ ⁊ qñ
dixi. n̄ mãducaũitis carnẽ meã
nõ habebitis vitã multi retro
cesserũt. q͛ nõ attẽdebãt clausu
lã quã dixi. Vba mea sps ⁊ vi
ta sũt. id ẽ spũalẽ habẽt ĩtellcꝫ.
et ṽtutẽ. Nec mirũ ꝙ errabãt.
q͛ nõ seq̃bãt me ex caritate.
Itaq͛ sps sc̃s more statẽ ascẽdt

ĩ cordibꝫ hoĩm. nũc loquẽdo corpa
lit̃ nũc spũalit̃. Descẽdit vero.
qñ cor hoĩs ĩdurat ad deũ. ã hẽ
sibꝫ ⁊ mũdialibꝫ ĩuoluit̃ ⁊ obscu
rat. Tũc ĩ eodẽ momẽto dixit
iudex religioso q̃renti. q̃ sedebat
ĩ gradu scale. Tu aũte toties a
me subtilia ĩtrogasti. et ego iã
ꝓpt̃ sponsã meã q̃ astat ĩtroge
te. Cur aĩa tua q̃ habet discreti
onẽ ⁊ ĩtellcm̃ bonoꝝ ⁊ maloꝝ
magis diligit caduca q̃ celestia.
nec scd̃m ea q̃ ĩtelligit viuit?
Rñdit ille religios⁹ q̃ s. Quia ꝯt̃
rationẽ ago. ⁊ facio sens⁹ carnis
p̃ualẽ racõi. Et xp̃c dixit. Ideo
ꝯsciã tua erit iudex tuus. Dein
dixit xp̃c ad spõsã. Ecce filia.
q̃ntũ p̃ualet ĩ hoĩe nõ solum
malicia dyaboli. ꝫ ⁊ ꝯsciã dep̃
uata. Et hoc p̃uenit ex eo ꝙ hõ
nõ reluctat̃ sicut debẽt. tẽpta
cõi sue. Sꝫ nõ fecit ita magĩr
tibi notꝰ. cũ ipe q̃ppe descẽdit
sps ~~sc̃s~~ tẽptãs eũ in tm̃. ꝙ q̃
oẽs hẽses eent añ eũ stãtes. ⁊
q̃ loq̃rent̃ vno ore dicẽtes. Nõ
sum⁹ ṽitas. Sꝫ ipe nõ credidit
sensibꝫ suis nec sensit s͛ep̃ se. iõ
libat⁹ ẽ ⁊ fact⁹ ẽ sciẽs ab ĩ p̃nci
pio usq͛ ad alpha et o. sicut sibi
ꝓmissũ fuit. Itẽ cur tãto tpe
distuli ĩcarnari. rñdeo. Vẽ ne
cessaria fuit ĩcarnatio mea p̱
quã soluta ẽ maledictio. ⁊ oĩa
repata sũt ĩ cel' ⁊ ĩ t̃ris. Sꝫ tñ
necc̃ariũ fuit ut hõ p̱us erudiet̃
lege nãli. dein lege scripta. Nã
p lege nãlẽ apparuit q̃nta ⁊ q̃lis

fuit dilcio hois. P lege scripta ītel
lexit īfirmitatē suā ⁊ miseriā. ⁊
tūc cepit req̄rē medicinā. Ergo
iustū fuit ut tūc veiret medicus
qn̄ aggrauata fuit īfirmitas. et
ubi habundauit morbꝫ sup habū
darꝫ medicīa. Verūptn̄ ⁊ ī lege
nāli ⁊ ī lege scripta mlt̄i fuerūt
iusti et mlt̄i hēbāt spm̄ scm̄ ⁊
pdixert mlt̄a et erudiebāt ali
os ad oīa honesta. ⁊ expectabāt
me saluatorē. Isti appropiqbāt
mīe mee nō supplicio sepitrno.
Itē cū aīa hoīs melior sit mūdo.
cur nō mittūt pdicatores ubiqꝫ
⁊ semꝑ. Rndeo. Vē aīa nobilior
et dignior ē. q̄ spūal̄ ⁊ eq̄lis ā
gelis. et ad etnū gaudiū cr̄ata
ē. Nobilior vō ē oībꝫ creaturis.
ideo p̄ oībꝫ nobilius viuē debet.
q̄ rōne p̄ alijs ditata ē. Sz vō
hō abutit̄ rōne ⁊ diuinis donis
meis. q̄d mirū ē. si ego hoc pu
nio tpe iusticie. q̄d tpe mīe est
omissū. Ideo ergo si nō mittūt
ubiqꝫ ⁊ semꝑ pdicatores. q̄ ego
deus p̄uides duriciā cordiū mlt̄
torꝫ pro laboribꝫ electoꝝ meorū.
ne ī vacuū cōbulēt. Et q̄ mlt̄i
ex īdustria ⁊ cōtra sciā peccātes
deliberāt magis pseuerāre ī pctīs
q̄ʒ dimitti. ideo nō sūt digni audie
ncias salutis. Sz o aīe iā fini
ā tecū unsionē cogitacionū tu
arū. ⁊ tu fimes vitā. Iā expe
riceris q̄d tibi pfuerit eloquēcia
tua vbosa ⁊ fauor hūanus. O
q̄ʒ felix fores. si attēdisses pfes
sionē ⁊ votū tuū. Itē dicit spūs

ad sponsā. Filia iste q̄ mīta ⁊ ta
lia q̄sisse videbat̄ adhuc viuit
corpe. Sz nō ad diē vnū māsurus
ē viuꝰ. Cuiꝰ affcōnes ⁊ cogita
cōes cordis ōnsc sūt tibi p̄ silitu
dines. nō sibi ī maiꝰ obpbriū.
Sz ī salutē aīaꝝ alioꝝ. Sz certe
iā cū affcōnibꝫ ⁊ cogitacōibꝫ.
finiet̄ spes ⁊ vita eiꝰ. ¶ Reue
latio. xij. ī libro q̄stionū. In q̄ xp̄s
loq̄ꝰ spōse sue bt̄e brigide dicit ei
q̄ nō debꝫ cōtrari ex eo q̄ nō stati
facit iusticiā sup hoīem mōstrū
pctōrē. q̄ ip̄e sniāz differt ut
sua iusticia ī illa fieda alijs ma
nifestet̄. Dicit etiā q̄ vba sua di
uina ī libro celestiū reuelationū
cōtēta p̄ius debēt cresce ⁊ usqꝫ ad
plenā maturitatē fructificare.
⁊ postea pducē effcm̄ suū ⁊ vtu
tē ī mūdo. Que q̄dē vba sūt sic
oleū ī lāpade .i. ē ī aīa vtuosa.
q̄bꝫ ip̄a īpinguat̄. ⁊ supueniente
spū scō eā ardē ⁊ splēdore mi
rabili lucē faciat. Subiūgit etiā
q̄ dein vba reuelationū p̄ius as
cēdet ⁊ fructificabūt alibi q̄ʒ in
regno fuerit ubi eidē spōse re
uelari diuinitꝰ īceperīt.

F ilius loq̄t̄. Cur cōtrabis. q̄
illū tm̄ paciēt̄ suppor
to. Nescis q̄ cōsue ē etnalit̄ ar
dē. Et ideo usqꝫ ad ultim̄ pūctū
suffero eū. ut ī eo iusticia mea
alijs maīfestet̄. Itaqꝫ ubicūqꝫ co
lores seīnati sūt. si ante tēpꝰ su
ū siccidāt. nō ita bene valent
rei colorāde. sicut si siccidāt tpe
debito. Sic vba mea q̄ cū iusticia

et misericordia manifestanda sunt. et usque
ad plenitudinem maturitatis fruc
tificare debet et crescere. et tunc recipi
entes magis convenient et virtute
in eam convenient colorabuntur. Certe
autem tibaris quod ille de verbis meis dif
fidit nisi signa evidentiora osten
datur. Numquid tu genuisti eum aut
nosti interiora eius sicut ego. Ipse
namque est quasi lampas ardens et lucens
cum imposita pinguedine mox ap
pinquatur lignum ei firmiter inheret. Sic
ipse lampas est virtutum. lampas apta
ad recipiendum graciam meam divinam.
Huic mox ut infundentur verba me
a liquescet perfectius. et descendet
ad inferiora cordis. Et quod mirum
si pinguedo liquescit quando ignis ardet
in lampade. que pinguedinem liquefacit
et lampadem facit ardere. Iste quippe
ignis. spiritus meus est. qui est et loquitur
in te. et ipse idem spiritus est et loquitur etiam
in eo. quamquam occultiori modo et sibi
utiliori. Hic ignis incendit lampa
dem cordis eius ad laborandum in honore
meo. et accendit animam ad recipi
endum divinam graciam et verborum me
orum. a quibus anima dulciter recipit et
plenius impinguatur quando ad opera per
venit. Ideo non timeas. sed stabilis per
siste in fide. Si verba mea venirent de
spiritu tuo. aut de spiritu mundi huius. merito
tibi esset formidandum. Sed quia sunt de spiritu
meo que habuerunt prophete sancti. ideo non
est tibi timendum sed gaudendum. nisi forte
plus premereris de vano nomine mundi.
quam de precioso verborum meorum divinorum.
Audi preterea quod dico. Regnum istud cum
peccato magno et diu impunito commixtum

est. ideo verba mea adhuc hic ascendere
et fructificare non possunt. sicut tibi de
clarabo nunc per similitudinem loquendo.
Si nucleus plantatus esset in terra. super
quem aliquod ponderosum positum esset. propter
quod non posset ascendere. Cum autem nucle
us existens bone et recentis nature. cum a
superiori pondere deprimente non habet
ascensum. tunc inquirit circa terram ascensum
suum ea parte ubi minus ponderosum est.
ubi sic stabilitur et profunde infigit ra
dices. quod non solum facit fructum pul
chrum. ymo etiam trunco fortiter cres
cente anichilat omne impediens ascen
sum. et extendit super illud quod est ponde
rosum. Sic nucleus ille significat verba
mea. que exigentibus peccatis cum in regno isto
nunc convenientem ascensum habere non pos
sent. prius alibi ascendent et proficient.
donec duricia terre huius regni de
crescente misericordia aperiatur. Deus pater
loquitur beate brigide subtiliter. informans
eam de virtute illorum quinque locorum sa
crorum que sunt in iherusalem et bethleem.
et de gracia quam recipiunt peregrini
visitantes loca illa cum humilitate de
vota et vera caritate dicens. quod in
dictis locis fuit vas clausum et non
clausum. nascebatur leo qui videbatur
et non videbatur. fuit agnus tonsus
et non tonsus. ponebatur serpens
qui iacuit et non iacuit. ubi etiam
fuit aquila que volavit et non vola
vit. Exponit omnia ista in figura.

Deus pater loquitur. Quidam
dominus fuit. cui dixit servus
suus. Ecce novale tuum
excultum est. et radices extirpate sunt.
Quando ergo seminandum est triticum?

Cui dñs. Licet inqt radices extir
pate videãt. tñ adhuc inveterati
truci & stipites delicti sũt. ido exp'
ta patiet' tẽpꝰ seinãdi. Cui vĩdẽ
serũs. Qd ẽ faciedũ ẽ int' tpa
veris & messis? Cui dñs. Ego inqt
scio qnqz loca. oĩs q ad illa loca
accesserit. habebit qntuplicem
fructũ. si tñ mũdꝰ venit. vacuus
a supbia & fervẽs caritate. In p'
mo loco fuit vas clausũ & non
clausũ. vas parũ & nõ parũ.
vas lũinosũ & nõ luiosũ. vas va
cuũ & nõ vacuũ. vas mũdũ &
nõ mũdũ. In scdo loco nascebat'
leo. q videbat' & non videbat'. qui
audiebat' & nõ audiebat'. q tan
gebat' & nõ tangebat'. q agnos
cebat' & icognitꝰ fuit. q teneba
t' & nõ tenebat'. In tcio loco fuit
agnꝰ tõsus & nõ tonsꝰ. vulnatꝰ
et nõ vulnatꝰ. clamãs & non
clamãs. paciẽs & nõ patiens.
moles & nõ moles. In quarto
loco ponebat' serpẽs. q iacuit
& nõ iacuit. movebat' & non
movebat'. audivit & nõ audiu't.
vidit & nõ vidit. sẽciebat & nõ
sentiebat. In qnto loco fuit aq
la. q volauit & nõ volauit. que
venit ĩ locũ ubi nũqꝫ recessit. q
reqeuit & nõ reqeuit. q ĩnoraba
t' & nõ ĩnorebat'. q gaudebat
et nõ gaudebat. q honorabat'
et nõ honorabat'. ¶ Expositio
pdictoꝝ et declaratio ĩ figura.

Pater loqt'. Vas illud de
quo dixi tibi maria fi
lia ioachym. mater hu

manitatis xpi fuit. Ipã ẽi fuit vas
clausũ & nõ clausũ. Clausũ dy
abolo. & nõ deo. Nã sicut torrẽs
cupiẽs igredi vas oppõitũ sibi
et nõ valẽs inqrit alios exitꝰ
et igressꝰ. sic dyabolꝰ qĩ torrens
vicioꝝ cupiebat totis adinventi
õibꝫ suis appropinquare cordi ma
rie. Sꝫ nũqꝫ ad aliqd' opꝰ qntũ
cũqꝫ minimũ valuit iclinare a
nimũ eiꝰ. qꝛ clausũ erat ꝯtra
temptacões eiꝰ. Nã torrẽs sps
mei ĩfluxerat cor eiꝰ. et ex spũ
ali grã replevit ea. Scdo fuit
maria mr' filij mei vas pvũ &
nõ pvũ. Pvũ et modicũ ĩ hũi
litatis sue ꝯteptu. magnũ et
nõ vacuũ ĩ caritate diuitis
mee. Tercio fuit maria vas va
cuũ et nõ vacuũ. Vacuũ ab
õi voluptate & pcco. nõ vacu
ũ sꝫ plenũ celesti dulcedie ĩ õi
bonitate. Quarto fuit maria
vas lũinosũ et nõ luminosum.
Lũinosũ. qꝛ oĩs aĩa pulchra a
me creata ẽ. sꝫ aĩa marie cre
vit ad oẽm pfcione lũinis. in
tm qꝫ filiꝰ meus fixit se ĩ aĩa
eiꝰ. ex cuiꝰ pulchitudie gaude
bat celũ & tra. Sꝫ vas istud nõ
lũinosũ fuit apud hoĩes. qꝛ mũ
di hoĩes & diuicias ꝯtẽpnebat.
Qnto fuit maria vas mũdũ
et nõ mũdũ. Mũdũ qꝛ tota pul
chra. et tãta imũdicia nõ inveni
ebat' in ea. ubi cuspis acus ĩfi
geret'. Sꝫ nõ mũdũ fuit. qꝛ de ra
dice ade pcessit. & de pccorĩbꝫ
nata ẽ. licꝫ sine pcco ꝯcepta.

vt fili9 me9 de ea nasceret' sine
pctō Ergo q ad locū istū scz
vbi maria nata et educata fu
erit veniet nō solū mūdabit'
sz et erit i honōrem meū Scds
loc9 est bethleem vbi fili9 me9
tamq̄ leo nat9 est q videbat' et
tenebat' scdm humanitatē scdm di
uinitatē inuisibil' et incognit9 fuit
Terci9 loc9 est caluarie vbi fili9
me9 tamq̄ agn9 innocens vulnerat9
et mortu9 est scdm humanitatē sed
scdm diuinitatē ipassibil' et imor
talis erat Quart9 loc9 fuit ort9 se
pulchri filii mei i quo qui serpens
contemptibil' ponebat' et iacuit hu
manitas ei9 sz scdm diuinitatē vbiqz
erat Quint9 loc9 erat mons oliue
ti de quo fili9 me9 quasi aquila e
uolauit scdm humanitatē i celū
vbi scdm diuinitatē sp erat Qui
inouabat' et qeuit scdm humanita
tē tn̄ scdm diuinitatē sp qet9 et
idē erat Ergo q ad ista loca
veniet mūd9 tn̄ bō et pfca vo
luntate habebit vide et gustare
q dulcis et suauis sū ego deus
Itaqz tu venies ad ista loca os
tendā t' plura

Explicit lib' quint9 celestis
qstionū reuelataz a xpō spō
se sue btē brigide pricipisse
nericie de regno suecie Deo grās